

Inspiration of Technology

วารสาร

อินเทอร์เน็ตฉบับพิเศษ

ฉบับที่ 11 ปีที่ 5 เดือน กรกฎาคม - พฤศจิกายน 2555

กลยุทธ์การรุกและรับ เมื่อ

AEC 2015

มาถึง...

ASEAN ECONOMIC COMMUNITY

ดร.ปิชิตา ชุมพลสวัสดิกุล

บทเรียนการเจริญเติบโต

จากญี่ปุ่น...

ด้วยอัตราแลกเปลี่ยน 78 เยนต่อหนึ่งดอลลาร์สหรัฐ ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับอุตสาหกรรมในญี่ปุ่นที่จะรักษาความเจริญเติบโตให้ต่อเนื่อง อุตสาหกรรมต่างทยอยย้ายฐานการผลิตของตนเองไปลงทุนในประเทศที่จะได้เปรียบในการแข่งขัน หรือในประเทศที่เป็นเป้าหมายตลาดของตัวเอง อุตสาหกรรมรถยนต์ของญี่ปุ่นต่างเคลื่อนย้ายการผลิตไปในประเทศต่างๆ โดยตัวต้องการแค่รักษาการผลิต 3 ล้านคัน (ในจำนวน 8 ล้านคัน) ต่อปีไว้ในญี่ปุ่นเพื่อให้เป็นฐานของการพัฒนาวิจัยและรักษาห่วงโซ่อุปทานของโตโยต้าไว้ให้คงเหลืออยู่ในญี่ปุ่น เชื้อใหม่ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจในปี ค.ศ. 2008-2009 อุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ในสหรัฐอเมริกาต้องยกเลิกการผลิตไปหลายโรงงาน รวมทั้งโรงงานของโตโยต้าที่แคลิฟอร์เนียในสหรัฐอเมริกาด้วย ปัจจุบันโตโยต้ากำลังรับแรงกดดันการผลิต รถยนต์ของโตโยต้าในสหรัฐอเมริกา (และบริษัทรถยนต์อื่นๆ ด้วย) เพราะตลาดสหรัฐอเมริกายังเป็นตลาดคุณภาพที่ใหญ่ในด้านรถยนต์ รวมทั้งปัจจุบันอัตราแลกเปลี่ยนของสหรัฐมีค่าอ่อนมากเมื่อเทียบกับเงินสกุลต่างๆ ในเอเชีย (ยกเว้นเกาหลี) ประเทศเม็กซิโกและบราซิลเป็นประเทศที่หลายๆ บริษัทกำลังเร่งสร้างโรงงานผลิตใน 2 ประเทศนี้

ญี่ปุ่น ณ วันนี้ มีปัญหาหนักอกที่รัฐบาลต้องแก้ไขให้ได้มากมาย ตัวอย่างเช่น....

1. บริษัทใหญ่ๆ หลายบริษัทมีหนี้สินที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้และกำลังเผชิญกับปัญหาการเงิน ในขณะที่ธนาคารของญี่ปุ่นมีปัญหาหนี้เสียที่ตัวเองไม่อาจแก้ไข (และไม่กล้าที่จะแก้ไข) หนี้สินของภาครัฐบาลมีมากถึง 210% ของ GDP
2. ญี่ปุ่นเผชิญกับภาวะเงินฝืดมาหลายปี เพราะการลงทุนภายในประเทศหยุดชะงัก (ญี่ปุ่นหันไปลงทุนในต่างประเทศ) ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีเงินออมมากที่สุด การเกิด bubbly blast ของภาคอสังหาริมทรัพย์ ในปี ค.ศ.1980-1990 ประชาชนและบริษัทต่างไม่กล้าลงทุนจึงเก็บเงินออมตัวเองไว้ บริษัทต่างๆ ยังไม่กล้าลงทุนต่อเพราะยังไม่เชื่อมั่นในเศรษฐกิจของประเทศ ยอดเงินออมของประเทศนั้นยังสูงอยู่
3. ประเทศญี่ปุ่นมีการเติบโตของประชากรลดลง ประชากรสูงอายุกำลังทวีมากขึ้นเรื่อยๆ อันเป็นภาระหนักของประเทศ

แต่ทำไมเศรษฐกิจของญี่ปุ่นยังยืนอยู่ได้ ปัจจัยหนึ่งที่มองเห็นคือญี่ปุ่นยังมีดุลการชำระเงินเป็นบวก ญี่ปุ่นมีดุลการชำระเงินอยู่ตลอดเวลาเพราะการนำเข้าได้กลับจากการลงทุนในต่างประเทศ

ดูจากสิ่งที่เล่ามา ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่น่าเห็นใจ ความเป็นอยู่ของประชากรในญี่ปุ่นน่าจะแย่ แต่ประชากรชาวญี่ปุ่นเป็นชนชาติที่ไม่เคยท้อ มีระเบียบวินัย และอุตสาหกรรม ในช่วง 2-3 ปีนี้เข้าไปเจรจาธุรกิจในประเทศญี่ปุ่นนับสิบครั้ง สิ่งที่สังเกตเห็นมีสิ่งที่น่าสนใจและอยากนำมาเป็นตัวอย่างในการพัฒนาองค์กรของกลุ่มบริษัทอินโนเวชั่นของเรา

กลุ่มบริษัทอินโนเวชั่นเราเติบโตมาตลอดระยะเวลากว่า 28 ปี เรารอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจมาหลายครั้งหลายคราด้วยความร่วมมือร่วมใจจากพวกเราทุกคน เราก็เหมือนเช่นประเทศญี่ปุ่นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ทุกคนท้อแท้และประหยัด ทำงานหนัก เราพัฒนาเทคโนโลยีและคุณภาพขององค์กร บุคลากร และขบวนการผลิต เราใช้การตลาดและความต้องการของอุตสาหกรรม และลูกค้าเป็นตัวนำในการลงทุน รวมถึงการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ บอกได้อย่างภาคภูมิใจว่าทุกครั้งที่เราได้ไปเยือนลูกค้าในประเทศญี่ปุ่น ชื่อเสียงของกลุ่มบริษัทอินโนเวชั่น (ในนาม พี ไอ อินดัสตรี) ได้รับการยอมรับในเรื่องของความสามารถด้านเทคโนโลยีและการผลิต

ต้องเปรียบเราเหมือนบริษัทในประเทศญี่ปุ่นในช่วง ค.ศ. 1960-1980 ว่าเรากำลังเร่งการตลาดไปสู่ประเทศต่างๆ เรากำลังเร่งพัฒนาเทคโนโลยีและการลงทุนเพื่อการผลิต และปัจจัยต่างๆ เพื่อให้กลุ่มบริษัทอินโนเวชั่นเติบโตอย่างยั่งยืน แต่เราต้องระวังไม่ซ้ำกับเหตุการณ์ bubble economy ของเศรษฐกิจญี่ปุ่นในปี ค.ศ. 1985 อัตราแลกเปลี่ยนของค่าเงินบาทแกว่งตัวตลอดเวลาเป็นปัจจัยเสี่ยงที่เราต้องเฝ้าติดตามและระวังอย่างใกล้ชิด เราต้องเฝ้าระวังสินค้าค่างดของเราเพราะเป็นต้นทุนที่มีการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว และแกว่งตัวอยู่ตลอดเวลา ในช่วงปี ค.ศ.1970-1990 ญี่ปุ่นอาศัยการพัฒนาเทคโนโลยีรวมทั้งคุณภาพสินค้า เราก็ต้องทำให้ได้เช่นกัน โดยอาศัยการเปิดโลกเสรีทางการค้า เร่งสร้างเทคโนโลยีให้ล้ำหน้าและคุณภาพสินค้าขององค์กร มองให้เห็นถึงช่องทางการค้า สร้างประเทศไทยเป็นฐานของการกระจายสินค้าในอาเซียน สร้างพันธมิตรทางการค้าอย่างเข้มแข็ง เราอาจต้องขยายฐานการผลิตไปกับห่วงโซ่อุปทานของพันธมิตรทางการค้าอันจะนำไปสู่ตลาดที่มีศักยภาพ

สิ่งที่เป็นตัวอย่างจากบริษัทญี่ปุ่นคือสร้างความแข็งแกร่งและคุณภาพทั่วทั้งองค์กร สร้างพันธมิตรทางการค้าและเชื่อมเข้ากับห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมที่เรากำลังจะไป แต่ที่จะเป็นอุทรากรรมของพวกเราคือให้เฝ้าระวังการใช้จ่าย เราต้องตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นและการสูญเสียออกจากทุกๆ กระบวนการผลิตและการบริหาร พัฒนาศักยภาพองค์กร ความรู้ความสามารถให้ทันกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นข้างหน้า อย่าสะอึกเหมือนบริษัทชั้นนำด้านอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัทญี่ปุ่น

AEC คือ โอกาส AEC + 3 และ AEC + 6 คือ ตลาดในเอเชียของเรา ตลาดยุโรปและอเมริกา คือ ทิศทางที่เราจะพัฒนาต่อไป แต่เรามีสิ่งที่ต้องระวังและพัฒนาภายในของเราอยู่อีกมาก หนทางนี้เป็นหนทางที่ต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องและไม่สิ้นสุด เราจะได้ไปถึงฟากฟ้าที่สวยงามและสดใส...

วิกฤตหนี้และการเป็นขอบ European Union (EU)

■ ดร.บัญญัติ ชูณหสวัสดิกุล

ขณะที่เขียนบทความนี้ (12 มิถุนายน 2555) วิกฤตหนี้และการเงินของ EU ทำท่าว่าจะลามไปทั่วยุโรปและหาวิธียุติปัญหาไม่ได้ ปัญหา กรีซ (Greece) กำลังหาทางออกอยู่ ปัญหาหนี้ของสเปน (Spain) ก็ตามมา เศรษฐกิจโดยรวมของ 15 ประเทศใน EU มี GDP ที่ใหญ่มากราว \$17.58 ล้านล้าน เมื่อเทียบกับ GDP ของสหรัฐฯ และจีน ที่ \$16.09 ล้านล้าน และ \$7.30 ล้านล้าน ตามลำดับ

ฉะนั้นวิกฤตการเงินของยุโรปกำลังส่งผลกระทบต่อทั่วโลก ก่อนหน้านี้มีนักคิดเล่นๆ กับปณิธาน (ป้อ) ว่าวิกฤตการเงินของกรีซ จะจบลงอย่างไร มีความคิดเห็น (แบบเดาสุ่ม) ว่าประเทศต่างๆ คงต้องปล่อยให้กรีซออกจากกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจของยุโรปอย่างค่อยเป็นค่อยไป แล้วไปแก้ปัญหาการเงินของกรีซภายหลังแทนที่จะให้ปัญหาทางการเงินของกรีซมาจุดฐานการเงินทั้งหมดของ EU ที่คาดคะเนไปเช่นนี้เพราะมองว่าระบบเศรษฐกิจของกรีซค่อนข้างเล็ก GDP ของกรีซแค่ \$3 แสนล้าน ซึ่งเล็กกว่าประเทศไทยอีก การแก้ปัญหาเฉพาะกรีซง่ายกว่าที่จะให้เกิดปัญหาทั้ง EU

แต่ ณ วันนี้**วิกฤตสเปนกำลังเป็นปัญหาใหญ่** เพราะสเปนมีระบบเศรษฐกิจที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 12 ของโลก ด้วย GDP \$1.49 ล้านล้าน สเปนต้องการเงิน 1 แสนล้านยูโรเพื่อหนุนกู้หนี้สินของธนาคาร Mooney ที่เพิ่งลดระดับความน่าเชื่อถือของธนาคารในสเปนลง ทำให้ธนาคารเหล่านี้ขอเพิ่มอัตราดอกเบี้ยในอัตรา 7% ต่อปี ซึ่งจะเป็ปัญหาอย่างมากให้อิตาลี เพราะขณะนี้อิตาลีก็ต้องการออกพันธบัตรเงินกู้เพื่อแก้ไขปัญหาการเงินของตัวเองเช่นกัน และพันธบัตรที่ออกมาจะมีดอกเบี้ยเพียง 6.2% ต่อปี มองว่าเงินกู้ 1 แสนล้านยูโรนี้ไม่ใช่เงินช่วยเหลือสุดท้ายที่จะหนุนกู้สเปนเพราะปัญหาหนี้จากภาครัฐบาลในประเทศเหล่านี้จะผุดออกมาอีก วิกฤตธนาคารของสเปนเป็นแค่ปัญหาที่เกิดจากภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ธนาคารเหล่านี้ปล่อยกู้ไว้

ประเทศยุโรป 15 ประเทศ ซึ่งมีฐานะเศรษฐกิจที่แตกต่างกันเมื่อรวมกันเป็นสหภาพเศรษฐกิจยุโรปแล้วใช้ระบบเงินตราเดียวกัน ทำให้การเงินต่างๆ เกิดสภาพคล่องในการเคลื่อนย้ายเพราะเป็นสกุลเดียวกัน สิบกว่าปีที่ผ่านมาด้วยสภาพคล่องทางการเงินและต้นทุนการเงินที่ถูก ทำให้เกิดการกู้ยืมทั้งภาครัฐและเอกชน สิ่งตามมาคือเศรษฐกิจฟองสบู่ (Economic bubble) และเงินกู้ภาครัฐที่มากมายมหาศาลในหลายประเทศ ปัญหาต่างๆ สะสมไว้ พอใกล้ตอผุดปัญหาการเงินและเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจาก Subprime ในสหรัฐฯส่งผลไปทั่วโลกหลายๆ ประเทศในยุโรปกำลังมีปัญหาก่อเกิดขึ้นกับฟองสบู่จากภาคอสังหาริมทรัพย์ (Housing bubble) เช่น ประเทศ เดนมาร์ก สวีเดน อังกฤษ สเปน ในขณะที่อีกหลายๆ ประเทศกำลังเผชิญกับปัญหาหนี้สาธารณะที่ท่วมท้น เช่น ประเทศ กรีซ เบลเยียม สเปน อิตาลี และ

GDP list of International Monetary Fund 2011

Ranking	Country/Region	Trillion \$
	European Union	17.58
1	United States	16.09
2	China	7.30
3	Japan	6.87
4	Germany	3.58
5	France	2.78
6	UK	2.42
7	Italy	2.20
8	Russia	1.85
9	Canada	1.74
10	India	1.67
12	Spain	1.49
15	South Korea	1.12
16	Indonesia	0.85
28	Taiwan	0.47
31	Thailand	0.35
35	Greece	0.30
36	Malaysia	0.28
38	Singapore	0.26
42	Portugal	0.24
44	Ireland	0.22

ประเทศอื่นๆ ไม่ว่าจะปัญหาจะเกิดจาก *Housing Bubble* หรือ หนี้สาธารณะ สิ่งที่มาคือผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั้งระบบ การถดถอยด้านการผลิต และความเดือดร้อนของประชาชน

วิกฤติเศรษฐกิจเกิดขึ้นได้อย่างไร

ก. เศรษฐกิจฟองสบู่ (Economic Bubble)

จากประสบการณ์ซ้ำๆ เจ้าของอยากให้คำจำกัดความและแหล่งที่มาของเศรษฐกิจฟองสบู่ (Bubble economy) ว่าเป็นภาวะที่นักการเงินและผู้บริหารประเทศพยายามกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศโดยสร้างให้เกิดสภาพคล่องทางการเงินให้มาก หรือเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ **สิ่งที่นักการเงินนิยมทำคือการสร้างสภาพคล่องทางการเงินและลดอัตราดอกเบี้ยลง** ในระยะแรกสภาพคล่องจะทำให้เกิดการขยายตัวในภาคการผลิต แต่ในระยะต่อมาด้วยต้นทุนของเงินกู้ที่ถูกและมีสภาพที่คล่อง ทำให้เกิดการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์และตลาดหุ้นตามมา จากการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์และตลาดหุ้นในช่วงกำลังเติบโตของเศรษฐกิจทำให้เกิดการเก็งกำไร (Speculation) ในช่วงแรกธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และตลาดหุ้นจะขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนในที่สุดเกิดภาวะหนึ่งที่ว่าราคาอสังหาริมทรัพย์แพงเกินความเป็นจริงและผู้บริโภคมีหนี้สินอสังหาริมทรัพย์มากเกินไปกว่าตัวเองจะแบกรับได้ราคาหุ้นต่างๆ ในตลาดหลักทรัพย์ก็สูงกว่าที่จะเป็นการลงทุน นี่คือระยะที่อ่อนไหวที่สุด ระยะนี้เป็นระยะที่อาจเกิด Housing Bubble และ Bubble Economy ได้ง่าย ถ้าเศรษฐกิจของประเทศยังไปได้ดี และเติบโตต่อเนื่อง ผู้บริโภคยังมีรายได้พอจะแบกรับหนี้สินที่ก่อไว้ในภาคอสังหาริมทรัพย์และตลาดหุ้นได้ สิ่งที่เกิดขึ้นคือสภาพของเงินเฟ้อที่สูงขึ้น (Inflation) แต่ถ้าเศรษฐกิจมีการกระทบ ราคาอสังหาริมทรัพย์และหนี้ในตลาดหลักทรัพย์จะลดลงทันที ถ้าผู้บริโภคไม่สามารถจ่ายดอกเบี้ยหรือเงินต้นกับสถาบันการเงินในเงินที่กู้มาได้ ผลก็คือการตกลงของราคาทรัพย์สินและตลาดหุ้นอย่างรวดเร็ว สถาบันการเงินจะเข้ามาตามหนี้ที่ตัวเองมีอยู่ ผู้บริโภคส่วนหนึ่งไม่สามารถจ่ายเงินกู้ที่กู้มา สถาบันการเงินจะเกิดปัญหาสภาพคล่องตามมาด้วย นี่คือการเกิดที่เกิดการล้มละลายของสถาบันการเงิน ซึ่งจะลามไปถึงเงินหมุนเวียนในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม (Blast) ระยะนี้คือระยะฟองสบู่แตก (Blast of bubble)

ข. ประชาธิปไตยแบบประชานิยม

ประเทศใดที่มีพรรคการเมืองหลายพรรคและต่างชิงกันขึ้นมาเป็นรัฐบาล สิ่งที่นักการเมืองหรือข้าพเจ้าเรียกกันว่า **“นักเลือกตั้ง”** นิยมใช้มากที่สุด คือ **การสร้างประชานิยมในกลุ่มประชาชนหลักที่ตัวเองหวังจะได้เสียงจากการเลือกตั้ง** ถ้าประเทศไหนมีพรรคการเมืองที่ผลัดกันขึ้นมาเป็นรัฐบาล การแข่งขันในการเลือกตั้งก็ยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น สร้างคะแนนเสียงจากการสร้างโครงการ **“อยู่ดีกินดี”** ให้ประชาชนที่จะมาเลือกตั้งสร้างความฝันและความอยากได้มากขึ้นๆ โครงการเหล่านี้ต้องใช้เงินจากภาครัฐ ซึ่งมักจะตั้งไว้เกินกว่าสิ่งที่จำเป็นสำหรับการสร้างประเทศที่เติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ผลที่ตามมาคือ **หนี้สินของภาครัฐเพิ่มพูนขึ้น** และผลเสียทางอ้อม คือ **ความเกียจคร้านของประชาชนมีมากขึ้น** ตามมาด้วยคอร์รัปชันตลอดแนวทางการใช้จ่ายงบประมาณ

สิ่งที่เกิดขึ้นในกรีซเห็นได้ชัดจากการสร้างประชานิยม โดยใช้งบประมาณจำนวนมาก ประชาชนชาวกรีซทำงานน้อยลงเพราะพึ่งสวัสดิการจากรัฐ อีกทั้งมีการคอร์รัปชันทุกชั้นตอน และแล้วเมื่อวิกฤตภาคการเงินเกิดขึ้นรัฐบาลกรีซต้องตัดสินใจตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออก ประชาชนอยู่ไม่ได้ต่างพากันออกมาเรียกร้องตามท้องถนน

จากที่กล่าวมาทั้งสาเหตุการก่อหนี้สาธารณะ และหนี้อันเกิดจากโครงการต่างๆ เพื่อประชานิยมเป็นสาเหตุหนึ่งในวิกฤตการเงินของ EU เราคงไปบอกรัฐบาลเราไม่ให้ทำในสิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศอื่นได้ยาก แต่เราชาวอินโนเวชั่นต้องเอาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับ EU เป็นบทเรียนของเราในการบริหารองค์กร ให้องค์กรอินโนเวชั่นเราเสมือนเป็นประเทศหนึ่ง เราต้องหลีกเลี่ยงในสิ่งที่ EU ทำ **เราต้องรู้จักเผ่าดูการใช้จ่ายไม่ฟุ้งเพื่อ รู้จักพอเพียง หันกลับมามุ่งการพัฒนาตัวเราเอง มุ่งสู่ความสำเร็จของตนเอง การงาน ครอบครัว และองค์กรอินโนเวชั่นของพวกเขาทันเถอะ...**

กลุ่มคนใน

การสร้างทีมขายและบริการ พร้อมรุกตลาด AEC

■ ■ ■ คุณจุฑารัตน์ พันธุ์ไม้

ภายในช่วง 3 ปีนี้ จนถึงปี พ.ศ.2558 ประเด็นที่ร้อนแรงในภาคพื้นอาเซียนของเราที่ไม่พ้นเรื่องความร่วมมือกันของ 10 ประเทศในกลุ่มอาเซียน เพื่อให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน ซึ่งจะเป็นตัวช่วยเพิ่มศักยภาพและอำนาจการต่อรอง และอำนาจเจรจาในระดับโลก ขณะเดียวกันก็จะมีการแลกเปลี่ยนและค้าขายกันเองมากขึ้น โดยอาศัยสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่กำหนดร่วมกันในภาคพื้น และประเทศในกลุ่มอาเซียนของเราเองก็ถือว่าปัจจุบันเป็นแหล่งที่กำลังเริ่มเติบโตเมื่อเทียบกับภาคพื้นอื่นๆ ซึ่งเติบโตมาแล้วหรือกำลังชะลอตัว

ถ้าเราดูข่าวเศรษฐกิจหรืองานสัมมนาวิชาการตั้งแต่ประมาณกลางปีที่แล้วจนมาถึงปัจจุบัน จะพบว่ามีหลายๆ ข่าว หลายๆ งานที่พูดถึงถึงเรื่องการเตรียมตัวก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ในฐานะที่ดูแลทีมงานขายในส่วนของวัตถุดิบในกลุ่มอินโนเวชั่นมองอนาคตและเตรียมตัวกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้กับทีมอย่างไร?

ก็คงมองสิ่งที่จะเกิดขึ้นนี้ในทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านบวกและด้านลบ ในมุมมองทางด้านบวกก็คือ เราจะมีตลาด มีฐานลูกค้าที่ใหญ่ขึ้น มีความหลากหลายในสินค้าและบริการ และมีโอกาสในการสร้างเครือข่ายเพิ่มช่องทางการขายทั้งในภูมิภาคเราเองและนอกภูมิภาค ส่วนมุมมองในด้านลบก็คือ เราจะมีการแข่งขันที่สูงขึ้นและมีการเข้ามาหรือออกไปลงทุนโดยประเทศต่างๆ ในภูมิภาคมากขึ้น รวมถึงการเข้ามาลงทุนของประเทศนอกภูมิภาคที่เห็นโอกาสและเห็นตลาดที่กำลังเติบโตในภูมิภาคนี้ ซึ่งการเข้ามาหรือออกไปลงทุนเหล่านี้จะส่งผลโดยตรงต่อธุรกิจชนิดเดียวกันโดยเฉพาะที่มีขนาดเล็กกว่าหรือเครือข่ายน้อยกว่าและไม่สามารถปรับเปลี่ยนหรือจัดการตัวเองให้อยู่ในจุดที่แข่งขันได้หรือทำให้ตัวเองมีพื้นที่ในตลาดที่สามารถยืนอยู่ได้

แล้วเตรียมทีมให้พร้อมกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้อย่างไร

รุก รับ...รุก รับ...รุก รับ และ รุก รับ

มองว่าต้องประสานงานกันเป็นทีม ทั้งทีมที่บุกไปข้างหน้า “รุก” และทีมที่คอยสนับสนุนอยู่ข้างหลัง “รับ” หรือ ถ้าเทียบในกลุ่มอินโนเวชั่นเราก็คือ **กลุ่มทีมขายและกลุ่มทีมงานสนับสนุน (Support)** ต่างๆ เช่น โลจิสติกส์ บัญชี R&D ธุรกิจและการจัดการ ฝ่ายผลิต ไอซีที และอื่นๆ ทุกคนต้องผนึกกำลังและทำหน้าที่ใช้ความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะความเชี่ยวชาญในสายงานโดยตรงของตัวเองที่ทุกคนมี และที่ต้องศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อรองรับการมาของ AEC แล้วทำงานร่วมกัน

ในส่วนของทีมขาย ต้องเตรียมตัวอย่างไรบ้าง

★ **ภาษาอังกฤษ**

ในกลุ่ม AEC ได้ตกลงกันว่าภาษาที่จะใช้เป็นภาษากลางในกลุ่ม AEC คือ ภาษาอังกฤษ ดังนั้นเราต้องพัฒนาภาษาอังกฤษให้อยู่ในขั้นที่เราสามารถใช้ในการสื่อสารและเจรจาต่อรองในธุรกิจได้

★ **ยุทธศาสตร์ในการค้ากับแต่ละประเทศ**

ถึงแม้ว่า AEC จะถูกตั้งขึ้นมาให้ประเทศในกลุ่มเป็นตลาดเดียวกัน ลดเรื่องกฎระเบียบ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ระบบราชการ และการบริหาร แต่สิ่งเหล่านี้ก็คงไม่ได้ทำได้ในเร็ววัน ดังนั้นในการที่จะค้าขายกับประเทศต่างๆ ก็ยังคงต้องมีความรู้ความเข้าใจในประเทศนั้นๆ เช่น กฎระเบียบ ธรรมเนียมปฏิบัติ ลักษณะและขนาดของธุรกิจหรือ

อุตสาหกรรมที่เราจะเข้าไป ต้นทุนสินค้า (เป็นตลาดเดียวกันแต่ต้นทุนผลิตและค่าขนส่งก็ยังคงต่างกัน) วงเงินหมุนและเงินลงทุน ฐานลูกค้าห่วงโซ่คุณค่า (Value-chain) คู่แข่ง เหตุผลในการตัดสินใจซื้อและรอบหรือระยะเวลาการซื้อ สิ่งเหล่านี้เป็นข้อมูลที่เราต้องทำการบ้าน รวบรวมทำความเข้าใจ วิเคราะห์คิดหาโอกาสหาช่องทาง วางแผน และนำมาทำให้เกิดการปฏิบัติจริงอย่างสร้างสรรค์

★ **ทักษะ ใหวพริบ ความชำนาญเฉพาะตัว**

เมื่อเราก้าวสู่ AEC เราจะพบเจอผู้คนที่หลากหลาย ทั้งลูกค้า คู่ค้าและคู่แข่ง ทำอย่างไรจึงจะเอาชนะใจลูกค้า คู่ค้า คู่แข่ง และมีความสัมพันธ์อันดีกับคู่ค้าได้ เป็นคำถามที่หาคำตอบได้จากการเรียนรู้ ผึกฝน ปฏิบัติ ซึ่งจะได้มากจากการผ่านประสบการณ์ทำเองโดยตรง และได้จากการแนะนำของพี่ๆ จากคนรอบข้าง ซึ่งจะต้องเปิดใจเรียนรู้และหมั่นหาประสบการณ์ ผึกฝนให้มาก เมื่อทำบ่อยๆ เราจะมีทักษะและความเชื่อมั่น แล้วความสามารถในการจัดการและความสามารถในการแก้ปัญหาจะตามมา ดังนั้นในช่วง 3 ปีก่อนถึงปี 2558 ทีมขายก็ต้องฝึกฝนและหาประสบการณ์ให้มากทั้งในและต่างประเทศ โดยเริ่มต้นจากประเทศต่างๆ ที่กลุ่มอินโนเวชั่นได้เริ่มเปิดประตูออกไปแล้ว

★ **ความคิดสร้างสรรค์ สินค้าและบริการใหม่**

คู่แข่งจะมีมากขึ้นและในหลายรูปแบบ และโอกาสก็จะมามากขึ้นในหลายรูปแบบเช่นกัน สินค้าแต่ละตัวต้องมีจุดขายและจุดแข่งขัน จุดขายและจุดแข่งขันในวันนี้อาจใช้ไม่ได้ใน 3 ปีข้างหน้า ทีมขายจึงต้องมีการคิดและวางแผน สร้างสรรค์หาความคิดใหม่ๆ เพื่อเพิ่มจุดขายและจุดแข่งขัน และการที่จะได้เจอลูกค้ามากมายก็ทำให้เรามีโอกาสได้รับรู้ความต้องการของลูกค้า และนำมาคิดเพื่อสร้างสรรค์หาสินค้าและบริการใหม่ๆ ในอนาคตมานำเสนอเพื่อให้สามารถต่อยอดการขายสินค้าและบริการต่อไปในอนาคตได้อย่างต่อเนื่อง

สิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานที่ทีมขาย ทีมการตลาดจะต้องเตรียมตัว แต่ตามที่ได้เขียนไว้ในตอนต้นกลุ่มอินโนเวชั่นเราต้องทำงานกันเป็นทีม ต้องอาศัยทักษะและความชำนาญของทุกๆ คน ฉะนั้นเราทุกคนต้องเตรียมตัวเพิ่มทักษะและความสามารถของตนเอง โดยเฉพาะในสายงานที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่อรองรับการมาของ AEC ทุกคนมีความสามารถ ทุกคนมีจุดอ่อนจุดแข็ง ถ้าเราสามารถเอาความสามารถของทุกคนมาเสริมกันได้เราก็พร้อมสำหรับ AEC...*

คลุกวอน

จิบอุณเฑาะพ

อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ปรับทัพลุย AEC

คุณพัฒนพงษ์ สงวนรักษา

ปัจจุบันในประเทศไทยของเรา อุตสาหกรรมที่มีความสำคัญและมีบทบาทที่ช่วยกำหนดทิศทางการพัฒนาของประเทศลำดับต้นๆ คงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่า **“อุตสาหกรรมยานยนต์”** เป็นหนึ่งในนั้น อุตสาหกรรมยานยนต์เป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ประเทศไทยมีประวัติการเจริญเติบโตมาอย่างยาวนานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 มีการปรับปรุงและพัฒนาอุตสาหกรรมนี้จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศที่มีการผลิตรถยนต์ใหญ่ที่สุดในอาเซียน ซึ่งจะสังเกตได้จากกรที่มีค่ายรถยนต์ยักษ์ใหญ่ของโลกได้มาสร้างฐานการผลิตไว้ที่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดการต่อยอดอุตสาหกรรมรถยนต์ให้มากขึ้นในประเทศไทย เมื่อมีการผลิตรถยนต์แล้วก็คงไม่มีค่ายไหนที่จะผลิตทุกอย่างขึ้นมาเอง ประกอบเองทุกชิ้นทุกส่วน ในโลกของอุตสาหกรรมย่อมมีการสร้างฐานการผลิตเป็นบริษัทที่รับช่วงต่อในการผลิตชิ้นส่วนทำการประกอบ แล้วส่งให้ผู้ผลิตนำไปประกอบเป็นรถยนต์ขึ้นมาให้เราเราได้ขับขีเพื่ออำนวยความสะดวกไปไหนมาไหนกันได้นั้น อุตสาหกรรมยานยนต์จึงเป็นอุตสาหกรรมที่มีโครงข่ายหรือห่วงโซ่อุปทานที่ยาวและแผ่กระจายไปอย่างมากมาย ทั้งในประเทศที่เป็นฐานการผลิตรถยนต์เองไปจนถึงประเทศอื่นๆ ที่ผลิตและส่งชิ้นส่วนเข้ามา

ประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีอุตสาหกรรมในการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์อยู่เป็นจำนวนมากประมาณ 2,300 ราย ทั้งผู้ประกอบการที่มีสัญชาติไทยและต่างชาติได้มาลงทุนเพื่อผลิตรองรับกับความต้องการภายในประเทศและต่างประเทศ แต่ในช่วงปี พ.ศ. 2554 มีเหตุการณ์ที่ทำให้อุตสาหกรรมยานยนต์ต้องมึนต้องสะดุดครั้งใหญ่ นั่นก็คือการเกิดสึนามิที่ประเทศญี่ปุ่นในช่วงต้นปี และเหตุการณ์น้ำท่วมในประเทศไทย โดยผู้ประกอบการทั้งผู้ผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนต้องเผชิญกับความเสียหายที่รุนแรงที่สุดครั้งหนึ่ง ไม่ว่าจะได้รับผลกระทบของน้ำท่วมโดยตรงหรือผลกระทบทางอ้อมจากการขาดชิ้นส่วนป้อนโรงงานจนต้องชะลอการผลิต ส่งผลให้ยอดขายการผลิตรถยนต์ทุดตัวแตะระดับต่ำสุดในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2554 ขณะที่ยอดการผลิตรถยนต์ทั้งปี พ.ศ. 2554 อยู่ที่ 1.45 ล้านคัน ต่ำกว่าเป้า 1.8 ล้านคันที่ตั้งไว้ แต่หลังจากเหตุการณ์ต่างๆ คลี่คลายลงการผลิตรถยนต์ก็ทยอยฟื้นตัวกลับมาเป็นลำดับ สังเกตได้จากยอดการผลิตรถยนต์ของค่ายรถยนต์รายใหญ่ของญี่ปุ่น ในเดือนมีนาคม พ.ศ.2555 กลับสู่ระดับปกติ อาทิ ฮอนด้า เพิ่มขึ้น 245% โตโยต้า เพิ่มขึ้น 182% และนิสสันเพิ่มขึ้น 112% ส่วนผู้ผลิตชิ้นส่วนก็เร่งฟื้นฟูโรงงานจนเริ่มทยอยกลับมาผลิตได้อีกครั้ง โดยในไตรมาสที่ 1 ถือว่ามีความพร้อมประมาณ 50% และคาดว่าในไตรมาสที่ 2 จะขยับขึ้นมาเป็น 80% และภายในไตรมาสที่ 3 สถานการณ์การผลิตจะกลับมาเต็ม 100% ล่าสุดยอดการผลิตรถยนต์เดือนมีนาคม พ.ศ.2555 พุ่งแตะระดับ 1.9 แสนคัน เพิ่มขึ้น 11% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อน ซึ่งเป็นยอดการผลิตรายเดือนที่สูงสุดในรอบ 50 ปี สัญญานดังกล่าวบ่งชี้ถึงการผลิตรถยนต์ที่กลับมาฟื้นตัวอย่างแท้จริงอีกครั้ง โดยในปี พ.ศ.2555 ได้ตั้งเป้าในการผลิตรถยนต์ให้ได้ 2 ล้านคัน

อีกหนึ่งปัจจัยที่อุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทยต้องพิจารณาให้ดีอีกหนึ่งอย่างที่เป็นเรื่องที่จะเป็นแผนระยะยาว แต่ก็อีกไม่กี่อีกสิ่งนี้ก็จะเป็นเรื่องหลักที่ต้องคิดกันให้ดี คือ การก้าวสู่ **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community หรือ AEC)** การรวมตัวของกลุ่มประเทศในกลุ่มอาเซียนที่จะรวมกลายเป็นตลาดเดียวในปี พ.ศ. 2558 หรืออีกไม่ถึง 3 ปีข้างหน้าจะส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรีมากขึ้นโดยอาเซียนมีประชากรรวมกันมากกว่า 700 ล้านคน ดังนั้นทุกภาคส่วนของสังคมไทยจะต้องเตรียมพร้อมรองรับกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว รวมทั้งอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่จะได้รับผลกระทบนี้ไปด้วย หลายฝ่ายคาดการณ์กันว่า การเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีทั้งด้านบวกและด้านลบกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพราะ ณ ปัจจุบันนอกจากฐานการผลิตยานยนต์ที่อยู่ในประเทศไทยแล้วก็ยังมีอินโดนีเซียที่เป็นอีกหนึ่งฐานการผลิตใหม่ของยานยนต์รวมทั้งชิ้นส่วนยานยนต์ก็มีกระจายตัวอยู่ในประเทศภูมิภาคอาเซียน ยังไม่รวมประเทศที่อยู่นอกอาเซียนซึ่งก็เป็นคู่แข่งในเรื่องของชิ้นส่วนยานยนต์อย่าง จีน หรือ อินเดีย **ดังนั้นการตั้งรับและเตรียมพร้อมกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์**

มุมมองในเชิงบวกของการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสำหรับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ คือ เกิดตลาดที่มีผู้บริโภคจำนวนมากขึ้น ชิ้นส่วนและวัตถุดิบมีคุณภาพสูงขึ้น รวมถึงราคาต่ำลง เป็นการเพิ่มโอกาสการลงทุน และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย และแน่นอนว่าอาเซียนจะกลายเป็นฐานการผลิตที่สำคัญในอนาคต โดยมีการคาดหมายกันว่าในภูมิภาคอาเซียนจะมียอดการผลิตรถยนต์สูงถึง 5 ล้านคันต่อปีในปี พ.ศ. 2558 จากแนวโน้มดังกล่าวจะทำให้การส่งออกของชิ้นส่วนยานยนต์ในภูมิภาคจะมีมากขึ้น ผู้ประกอบการรายใหญ่จะได้รับผลสภาพดังกล่าวเนื่องจากการส่งออกมากขึ้น มีโอกาสที่จะสามารถหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ความหลากหลายของแรงงานที่เสริมมากขึ้น รวมทั้งโอกาสในการขยายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคได้มากขึ้น ส่วนผู้ประกอบการรายย่อย (SMEs) ก็จะเป็นอีกหนึ่งโอกาสในการปรับตัวและพัฒนาศักยภาพในการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และการตลาดได้มากยิ่งขึ้น แต่ก็ต้องอยู่ที่ความตั้งใจของผู้ประกอบการในการปรับตัว หากไม่มีการปรับตัวที่ดีพออาจจะทำให้ไม่สามารถต่อสู้อยู่ในตลาดได้และต้องออกไปจากตลาด

แต่มุมมองในเชิงลบของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทยก็ยังคงมีจากการรวมกันของสมาชิกประเทศในอาเซียน คือจะทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการมีสูงมากยิ่งขึ้นเป็นเท่าตัวดังที่กล่าวไปข้างต้น อาเซียนจะกลายเป็นอีกหนึ่งศูนย์กลางของการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ที่ใหญ่เป็นลำดับต้นๆ ของโลก ดังนั้นการแข่งขันย่อมทวีความรุนแรงมากขึ้นทั้งการหาแหล่งวัตถุดิบที่มีคุณภาพสูง การย้ายฐานการผลิตจากประเทศไทยไปยังประเทศอื่นๆ ในอาเซียนจะมีมากยิ่งขึ้นและง่ายขึ้น ซึ่งอาจจะเกิดจากปัจจัยในการแสวงหาแหล่งแรงงานที่มีค่าแรงถูกกว่าแต่มีศักยภาพในการทำงานใกล้เคียงกัน รวมทั้งการไหลออกของแรงงานไทยที่มีฝีมือไปยังประเทศอื่นๆ ที่อาจจะมีความตอบสนองสูงกว่า โดยในปัจจุบันปัญหาเรื่องการขาดแคลนแรงงานในประเทศไทยเองก็เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว จากเป้าหมายการผลิตรถยนต์ในปี พ.ศ.2555 ที่วางไว้คือ 2 ล้านคัน จะต้องมีเพิ่มแรงงานเข้ามาในระบบอีกประมาณ 30,000 - 40,000 คน จากปัจจุบันมีแรงงานประมาณ 450,000 คน และในปี พ.ศ.2558 คาดว่าความต้องการแรงงานจะเพิ่มขึ้นเป็น 570,000 คน โดยแรงงานที่เห็นในอุตสาหกรรมจะแบ่งออกเป็น แรงงานขั้นต่ำ 50%, แรงงานที่จบระดับปวช.-ปวส. ประมาณ 40% และแรงงานด้านเทคนิค 10% ปัญหาแรงงานจึงเป็นอีกหนึ่งปัญหาใหญ่ที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนต้องมีการเตรียมพร้อมและรับมือกับปัจจัยดังกล่าว

การเตรียมพร้อมของผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในช่วงเวลาก่อนการเข้าสู่ยุคของการรวมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกฝ่ายจะต้องคำนึงถึงได้แก่

1. เทคโนโลยีการผลิต (Processing Technology)

เทคโนโลยีการผลิต เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในโลกอุตสาหกรรมได้ ปัจจุบันยานยนต์ต่างๆ มีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการประหยัดพลังงาน ลดการใช้น้ำมันลง มีพลังงานทดแทนรูปแบบใหม่ ดังนั้นผู้ผลิตชิ้นส่วนมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาและแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับตลาดจะช่วยในเรื่องของต้นทุนการผลิตที่ลดลง ไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในปริมาณที่ลดลง ลดเวลาในการผลิต หรือการลดแรงงานที่ใช้ ภายใต้อุปกรณ์สินค้าที่คงเดิมหรือดีขึ้น คำว่า **"เทคโนโลยีการผลิต"** ไม่ได้หมายถึงเพียงเครื่องจักรที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงเท่านั้น หากแต่หมายถึงเทคโนโลยีที่ใช้ในการควบคุมการผลิต มาตรฐานการทำงาน เอกสารทุกฉบับ การจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ล้วนแล้วแต่เป็นเทคโนโลยีที่เราสามารถสร้างขึ้นเองได้ให้ครอบคลุมและดูทันสมัยตลอดเวลา จากข้อมูลที่มีการศึกษากันมาพบว่าถ้าเราสามารถหาเทคโนโลยีมาปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีอัตราการผลิตเพิ่มขึ้นเพียง 3% ต่อปี ในอีก 10 ปีข้างหน้าจะสามารถลดความต้องการแรงงานได้ถึง 50% เลยทีเดียว อีกทั้งการที่เราใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยคือความน่าเชื่อถือขององค์กรที่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ได้ทันที ไม่ว่าจะเราอยู่ที่ไหนก็จะคงฐานการผลิตไว้ที่ประเทศไทยหรือขยายฐานไปประเทศอื่น เทคโนโลยีเหล่านี้ก็จะติดไปกับองค์กรเหมือนเปิดประตูหน้าบ้านที่คอยต้อนรับแขกให้เข้ามาเยี่ยมชม

2. แรงงาน (Labor)

อย่างที่ทราบกันดี ในการดำเนินการผลิตจะอย่างไรก็ต้องมีแรงงานที่อยู่ในกระบวนการผลิต ไม่ว่าจะเป็นพนักงานประจำเครื่องจักร วิศวกรช่าง พนักงานประจำสำนักงาน ล้วนยังต้องอยู่เพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในบริษัท คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องใช้งาน แต่ก็ยังคงเป็นปัญหากับการขาดแคลนแรงงาน อีกทั้ง AEC ก็กำลังจะเข้ามามีส่วนอย่างที่กำลังกล่าวไว้ข้างต้นในบทความนี้ การไหลเข้าออกของแรงงานในกลุ่ม AEC ย่อมเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เพราะแรงงานคือต้นทุนตัวหนึ่งที่มีความสำคัญในการกำหนดต้นทุนการผลิต ดังจะเห็นได้ว่าในประเทศไทยได้มีการเสียอุตสาหกรรมบางประเภทที่ย้ายฐานการผลิตไปประเทศอื่น เช่น จีน หรือเวียดนาม เป็นต้น ดังนั้นการที่จะสร้างความแข็งแกร่งให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันได้นั้นย่อมต้องมีการพิจารณา ก่อนเพราะเราคงจะไปหาแรงงานจากในประเทศเองหรือต่างประเทศได้ไม่มากนัก ด้วยจำนวนคนที่เรามีอยู่เท่าเดิม การสร้างแรงงานที่เรียกว่าเป็นแรงงานฝีมือเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมาคิดกัน การสร้างแรงงานฝีมือก็เป็นอีกหนึ่งทางที่จะช่วยในการเพิ่มผลผลิต และเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งรวมกับเทคโนโลยีการผลิตที่ดีด้วยแล้ว ศักยภาพของการแข่งขันในตลาดย่อมดีตามไปด้วย

3. ทิศทางของตลาด (Market Trend)

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีต่างๆ ย่อมเกิดจากความต้องการของผู้ซื้อ ดังนั้นผู้ซื้อจึงเป็นผู้กำหนดทิศทางของตลาด การที่ผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์จำเป็นต้องติดตามทิศทางดังกล่าวให้ดี เพราะจะเกี่ยวข้องไปเกือบทุกปัจจัยการผลิต ไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบ แรงงาน เทคโนโลยีต่างๆ ดังจะเห็นได้จากปัจจุบัน รถประหยัดน้ำมันหรือที่เรียกกันว่า ECO CAR มีแนวโน้มที่ได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ โดยในปี พ.ศ.2555 มีรถยนต์ Eco Car จากค่ายมิตซูบิชิและซูซูกิออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้นอีกราว 2 แสนคัน ซึ่งเพิ่มจากปี พ.ศ.2554 ที่มียอดการผลิตของค่ายนิสสันและฮอนด้ารวมราว 2 แสนคัน ขณะที่ค่ายโตโยต้าคาดว่าจะเริ่มผลิตและจำหน่ายในปี พ.ศ.2556 อีกราว 1 แสนคัน อีกทั้งรถแบบเดิมที่ยังคงอยู่ในตลาดก็ยังมีแนวโน้มที่ยังมียอดขายที่มากอยู่ เช่น รถกระบะขนาด 1 ตัน เป็นต้น ดังนั้นการติดตามทิศทางตลาดจึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ผู้ประกอบการเองต้องให้ความสำคัญ ซึ่งเป็นตัวกำหนดให้เราเป็นผู้นำหรือผู้ตามในโลกอุตสาหกรรม

เมื่อวิกฤติได้เปลี่ยนเป็นโอกาส หลายฝ่ายมองว่าเอเชียกำลังก้าวเข้ามาเป็นเครื่องยนต์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักของโลกตัวใหม่ ดังนั้นกลยุทธ์ในการก้าวไปสู่การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) จึงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วก่อนกำหนดการเดิม โดยจะเกิดขึ้นเต็มรูปแบบในปี 2558 กับ 10 ประเทศ ก่อนที่จะขยายไปสู่ ASEAN+3 และ ASEAN+6 ซึ่งประกอบด้วยประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ได้แก่ จีน อินเดีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ซึ่งถือเป็นตลาดขนาดใหญ่ โดยมีประชากรรวมกันกว่า 3 พันล้านคน คิดเป็นร้อยละ 50 ของประชากรโลก และมีมูลค่า GDP รวมกันกว่า 9.9 ล้านล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 18 ของ GDP โลก ซึ่งจะยิ่งทำให้ประเทศไทยสามารถใช้ประโยชน์จากตลาดขนาดใหญ่ได้มากขึ้น และในขณะนี้ทุกประเทศสมาชิกได้ทำการบ้านร่วมกันอย่างขยัน

**ตอนที่ 2 :
เมื่อพลิกวิกฤติให้เป็นโอกาส**

ขันแข็ง ไม่ว่าจะเป็นการร่วมกันพัฒนาการลงทุนในภูมิภาค หรือการจัดอุปสรรคในการส่งออก เพื่อทดแทนการส่งออกไปประเทศตะวันตกที่กำลังมีปัญหาอยู่ในขณะนี้ ดังนั้นพวกเราชาวอินโนเวชั่นก็ควรที่จะเตรียมพร้อมเข้าสู่ AEC* เพื่อแสวงหาโอกาสทางการค้าด้วยเช่นกัน (*สามารถอ่านข้อมูล AEC เพิ่มเติมได้จากบทความเรื่อง การเปิดเสรีทางการค้าในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) 2015 ของน้องมายด์นะค่ะ)

**ตอนที่ 3 :
ผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลก
ที่ไม่ควรมองข้าม**

เมื่อเราต้องเผชิญกับ “สภาวะเงินเฟ้อ”

เงินเฟ้อคืออะไร?

เงินเฟ้อ คือ สภาวะที่ค่าของเครื่องใช้โดยทั่วไปที่พวกเราจับจ่ายใช้สอยมีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องค่ะ หากสังเกตจากสิ่งใกล้ตัว จะพบว่าค่าใช้จ่ายในครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่รายรับไม่ได้ผันตามค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น นั่นหมายถึง “ค่าของเงินเราลดลง” ค่ะ

สาเหตุของเงินเฟ้อ

ต้นทุนสินค้าเพิ่ม (Cost-push inflation) และ/หรือ ความต้องการสินค้าที่เพิ่มขึ้น (Demand-pull)

การสร้างภูมิคุ้มกันภัย “เงินเฟ้อ”

1. ควรให้ความสำคัญทบทวนเรื่องรายจ่ายนโยบายการเงินของครอบครัวเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการหรือพูดง่าย ๆ คือ การหาทางประหยัดรายจ่ายให้กับครอบครัวจะช่วยให้คุณไม่ต้องเผชิญกับสถานการณ์เงินเฟ้อ

2. ควรคิดและไตร่ตรองถึงเรื่องความต้องการในการอุปโภคบริโภคให้รอบคอบยิ่งขึ้น เช่น การทำบัญชีรายรับ/รายจ่ายประจำวัน *สามารถดาวน์โหลด สมุดเงินออม ได้ที่เว็บไซต์ของธนาคารแห่งประเทศไทย หรือตามลิงค์ <http://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/Others/Pages/Others.aspx>

**“จับจ่ายใช้สอยน้อยลง งดซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย
เลือกซื้อเฉพาะสินค้าที่จำเป็น”**

**ตอนที่ 4 :
การบริหารจัดการธุรกิจ
ในภาวะวิกฤติ**

การบริหารทรัพยากรบุคคล

1. ให้พนักงานแต่ละแผนกได้ฝึกอบรม เพิ่มทักษะ เพื่อให้เกิดความชำนาญในการผลิตจะได้เพิ่มคุณภาพของงานและลดความสูญเสียในทุกกระบวนการทำงาน
2. สร้างกำลังใจ สร้างแรงใจ และทัศนคติที่ดี ให้พนักงานทุกภาคส่วนทำงานอย่างเต็มความสามารถและมุ่งมั่นด้วยจิตวิญญาณ เพื่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

การลงทุนในนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่

การลงทุนทุกส่วนของการผลิตควรที่จะ สามารถตอบโจทย์เพิ่มพูนคุณภาพ สร้างความแตกต่างและมูลค่าเพิ่ม ทำงานได้เร็ว ลดความสูญเสีย และลดต้นทุนการผลิตได้

การป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

เมื่อเกิดปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจโลกผลกระทบอย่างหนึ่งที่จะตามมาคืออัตราแลกเปลี่ยนที่มีความผันผวนอยู่เสมอ ซึ่งธุรกิจของเราไม่ว่าจะเป็นส่วนของเทรดดิ้ง หรือ การซื้อวัตถุดิบ ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำเข้า/ส่งออก ดังนั้นเมื่อเกิดความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจเช่นนี้ ทุกท่านควรที่จะติดตามข่าวสารอยู่เสมอ เพื่อที่จะทราบราคาของสกุลเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินสกุลต่างประเทศ ขณะนี้มีมูลค่าเท่าไรและอนาคตอาจจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด เพื่อสามารถที่จะวางแผนเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เช่น หากเราเป็นผู้นำเข้าต้องการนำเข้าวัตถุดิบ มูลค่า USD 100,000 ซึ่งวัตถุดิบจะมาถึงในอีก 2 สัปดาห์ข้างหน้าและจะต้องทำการชำระค่าสินค้าทันที ณ วันที่สินค้าส่งถึงเรา เพื่อที่จะนำมาทำการผลิตสินค้าตามคำสั่งซื้อของลูกค้าต่อไป โดย ณ วันที่ตกลงทำการสั่งซื้ออัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลบาท/ดอลลาร์ = 30 บาท/1 USD แต่เป็นช่วงเศรษฐกิจที่มีความไม่แน่นอนสูง ซึ่งอาจมีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยน ดังนั้นจึงอาจทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลบาท/ดอลลาร์มีค่า = 31 บาท/1USD โดยหากเราไม่ได้ทำการป้องกันความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยนไว้ นั่นหมายความว่าจากเดิมเราสั่งซื้อวัตถุดิบ

มูลค่า 3,000,000 บาท (USD 100,000;30 บาท/USD) ท่านจะต้องซื้อ
 วัตถุดิบเป็นมูลค่า 3,100,000 บาท (USD 100,000;31 บาท/USD) หรือ
 สรุปง่าย ๆ ว่าท่านต้องซื้อของแพงขึ้นเป็นจำนวน 100,000 บาท ผลที่
 ตามมาคือจะทำให้ต้นทุนการผลิตของเราสูงขึ้นตามไปด้วย แพทหวังว่า
 ทุกท่านคงจะเห็นภาพกันมากขึ้นใช่ไหมคะ? ดังตัวอย่างแม้ว่าอัตรา
 แลกเปลี่ยนจะเปลี่ยนแปลงเพียงแค่ 1 บาท แต่เมื่อเราทำการซื้อสินค้า
 ในมูลค่าที่สูง แค่เพียง 1 บาทก็ส่งผลต่อเราได้มากเช่นกัน เพราะฉะนั้น
 หากเราทราบแนวโน้มของค่าเงินว่าจะเปลี่ยนแปลง เราควรตระหนักไว้
 เสมอว่าส่งผลกระทบต่อเราอย่างแน่นอน ...

**“ควรให้ความสนใจในทุกสถานการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อ
 ค่าเงิน เพื่อความไม่ประมาทและป้องกันความเสี่ยงในทุกครั้ง”**

**ตอนที่ 5 :
 เศรษฐกิจพอเพียง ช่วยขับเคลื่อน
 องค์กรผ่านวิกฤติอย่างยั่งยืน**

โครงการพระราชดำริ

เศรษฐกิจพอเพียง

คำว่า **“พอเพียง”** ขึ้นต้นด้วย **“พอ”** คือ ให้ทุกคนพอ ไม่ใช่
 ให้ทุกคนไม่พอ แต่ให้ทุกระดับพอโดยพอตามกำลังของเรา แล้วสิ่งที่
 เราทำก็ต้องทำให้สังคมและธุรกิจของเรามีความเจริญก้าวหน้าด้วย
 หากใช้เศรษฐกิจพอเพียงในการลงทุนเพื่อการเติบโตของธุรกิจที่จะเจริญ
 ก้าวหน้า เมื่อเกิดวิกฤติก็จะไม่เดือดร้อน คำว่า **“เพียง”** คือ อย่าทำอะไร
 เกินตัว พอตั้งแต่เศรษฐกิจรวมทั้งชีวิตส่วนตัวด้วยค่ะ การใช้ชีวิตแบบ
 พอเพียงในชีวิตประจำวัน เช่น ไม่กินมากจนเกินไป ถ้ากินมากไปก็จะ
 ทำให้สุขภาพมีปัญหา ไม่ใช่ว่าจะไม่ให้ใช้เงินแต่ใช้ให้พอเหมาะไม่กิน
 กว่าเงินในกระเป๋าที่มีอยู่ ควรใช้จ่ายที่ไม่ทำให้ตัวเองและคนอื่นเดือดร้อน
 นะคะ แพทจึงขอนำบทความที่น่าสนใจ หัวข้อ **“ชูเศรษฐกิจพอเพียง
 ขับเคลื่อนธุรกิจ”** ใน 7 ภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทย จากหนังสือ
 พิมพ์โพสท์ทูเดย์ (ฉบับวันศุกร์) ที่ 11 พ.ค. 55) มาบางส่วน ซึ่งได้บันทึก
 เกี่ยวกับ **“ประสบการณ์จริงจากผู้นำภาคธุรกิจ”** ยกตัวอย่างเช่น
 คุณบุญชัย โชควัฒนา ประธานกรรมการบริหาร บริษัท สหพัฒนพิบูล
 จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า บริษัทได้ดำเนินการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
 ตั้งแต่นั้นโดยการทำธุรกิจจำเป็นต้อง **ปลอดภัยไว้ก่อน**

**“ใช้สติปัญญาด้านสร้างสรรค์ให้มาก ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด
 เน้นพึ่งตนเองมากขึ้น และพัฒนาให้เป็นนิสัย”**

เช่นเดียวกับบริษัทอินโนเวชั่นของเราค่ะ ในทุกสถานการณ์
 ที่เกิดขึ้นเป็นการส่งสัญญาณว่าอาจจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ
 หรือแม้แต่สถานการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อภารกิจชีวิตของพวกเราทุกคน
 เช่น เมื่อครั้งเกิดน้ำท่วมครั้งใหญ่ที่ผ่านมา คุณบัญชาและคุณสมศรี
 ได้ให้ความช่วยเหลือพวกเราไม่ว่าจะเป็นการมอบข้าวสารอาหารแห้ง
 รวมถึงเงินช่วยเหลือให้แก่ผู้ที่ประสบภัย ซึ่งเป็นอีกหนึ่งกำลังใจที่มอบ
 ให้กับพวกเราทุกคนอย่างมาก เพื่อช่วยกันผ่านพ้นวิกฤตินั้นมาได้
 ในเรื่องของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ คุณบัญชาจะมีการส่งสัญญาณ
 ในรูปแบบต่างๆ เพื่อบอกกล่าวให้พวกเราได้รับทราบโดยท่านจะกล่าว
 ในที่ประชุมหรืออาจจะเป็นการส่งข้อความที่บอกถึงสถานการณ์ปัจจุบัน
 และอนาคตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเพื่อให้พวกเราเตรียมตัว เตรียมพร้อม
 รับมือในทุกๆ สถานการณ์ได้อย่างมีสติ ใช้หลักของเหตุและผลในการ
 พิจารณาสถานการณ์ต่างๆ เช่น ที่ผ่านมาก็เมื่อราคาพลังงานโลกผันผวน
 ที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าต่างๆ ท่านให้เราเตรียมตัวตรวจเช็ค
 สินค้าคงคลัง ตรวจสอบประมาณการณียอดขายจากฝ่ายขายและ
 การตลาด เพื่อวางแผนการจัดการเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น
 รวมทั้งการพัฒนาเพื่อให้เกิด Productivity และการควบคุมค่าใช้จ่าย
 ต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามเราจะไม่มีการตั้งงบประมาณของงานวิจัยและ
 พัฒนาเพราะองค์กรของเรานั้นการคิดค้นและพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง
 เพื่อนำพาองค์กรของพวกเราชาวอินโนเวชั่นก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างยั่งยืน

ในครึ่งปีหลังนี้ขอให้พวกเราทุกคนร่วมกันติดตามข่าวสาร
 สถานการณ์ต่างๆ เพื่อนำมาวางแผนในการทำงานที่จะทำให้องค์กร
 ของเราเติบโตต่อไปอย่างยั่งยืนนะคะ หรือหากพี่ๆ ท่านใดมีความ
 ต้องการจะบอกกล่าวหรือเล่าประสบการณ์ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อ
 องค์กรให้พวกเราชาวอินโนเวชั่นได้ทราบ เช่น ประสบการณ์ที่พี่ๆ พบเจอ
 หรือการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ สามารถติดต่อเพื่อบอกเล่า
 ประสบการณ์ผ่านมาทางที่ทีม Inflow-points ของเราได้นะคะ...

**“การพิจารณาแยกแยะความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุและ
 เป็นผล จะทำให้สามารถคาดการณ์ได้ถึงโอกาสและอุปสรรคที่
 จะเกิดขึ้นในอนาคต และส่งผลให้กิจการสามารถวางแผนรับมือ
 กับผลกระทบและความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ด้วยการประเมิน
 จุดแข็งและจุดอ่อนภายในองค์กรเป็นข้อพิจารณาประกอบ ถือ
 เป็นการสร้างระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในธุรกิจนั่นเองค่ะ”**

Ornvarichaya T.(Patt)

การเปิดเสรีทางการค้า ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC 2015

คุณนินเนตร โรจนานุกุลพงศ์

สวัสดิ์พี่น้องชาวอินโนเวชั่นทุกคน เมื่อพูดถึงการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่กำลังมาแรงในปัจจุบันคงหนีไม่พ้น AEC หรือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างแน่นอน วันนี้ **ชาน่า กับ โบโซ่** ขอเป็นตัวแทนทีม Inflow-point พาทุกท่านมารู้จัก AEC ให้มากขึ้น เพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาบริษัทของเราให้เตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2015 ถ้าพร้อมแล้ว!! ก็ไปกันเลย...

ก่อนอื่นเรามารู้จักอาเซียนกันก่อนนะคะ **อาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN)** ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (The Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 โดยสมาชิกผู้ก่อตั้งมี 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ในเวลาต่อมาได้มีประเทศต่างๆ เข้าเป็นสมาชิกเพิ่มเติม ได้แก่ บรูไน กัมพูชา เวียดนาม ลาว และพม่า ทำให้ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกถึง 10 ประเทศด้วยกัน

คำขวัญของอาเซียน คือ ...

"One Vision, One Identity, One Community"
(หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม)

สัญลักษณ์อาเซียน คือ **"ต้นข้าวสีเหลือง 10 ต้นมัดรวมกันไว้"**

ซึ่งหมายถึง ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 10 ประเทศ รวมกันเพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันใจละครับ และแต่ละสีที่ใช้ในสัญลักษณ์ก็ยังมี ความหมายอีกนะคร๊าบ

- **สีน้ำเงิน** หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง
- **สีแดง** หมายถึง ความกล้าหาญและความก้าวหน้า
- **สีขาว** หมายถึง ความบริสุทธิ์
- **สีเหลือง** หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

จากคำขวัญของอาเซียนก็นำมาสู่ **"ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ Asean Economics Community (AEC)"** นั่นเอง เป็นการรวมตัว

ของชาติใน Asean ที่มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน โดยรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone ทำให้ประเทศในกลุ่มมีผลประโยชน์, อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และมีการนำเข้า-ส่งออกของชาติในอาเซียนอย่างเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอสิทธิค่อยๆ ลดภาษีลงมาช้าๆ โดยจะมีผลจริง ณ วันที่ 1 มกราคม 2558 ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงภูมิภาคนี้ไปอย่างที่หลายคนคาดไม่ถึงเลยทีเดียว

ถึงอย่างไรก็อย่าเข้าใจผิดนะครับ AEC Blueprint ไม่ได้มุ่งเปิดเสรีทางการค้าเต็ม 100% ในทุกภาคนะคะ ดังตารางด้านล่าง

ภาค	เปิดเสรีเต็มที่	Blueprint	Liberalization Gap
การค้า	100	100	ไม่มี: ให้ยกเลิกทั้งมาตรการภาษีและมีไซภาษี
บริการ	100	70	มีบ้าง: ให้ต่างชาติลงทุนอย่างน้อย 70%
การลงทุน	100	95	เกือบไม่มี: ให้มีการลงทุนโดยมีข้อจำกัดน้อยที่สุด
แรงงานฝีมือ	100	0	มี: เพราะยังยึดกับกฎระเบียบของแต่ละประเทศอยู่
บริการทางการเงิน	100	ยืดหยุ่น	ให้ความยืดหยุ่นแก่สมาชิกในการเปิดเสรีภาคการเงิน
เงินทุนเคลื่อนย้าย	100	ยืดหยุ่น	

ระดับการเปิดเสรีทางการค้า:

เปิดน้อย	เปิดบ้าง	เปิดปานกลาง	เปิดมาก
0-25	26-50	51-75	75-100

คราวนี้โบโ้จะพาทุกคนมารู้จักพิมพ์เขียว (Blueprint) เพื่อนำไปสู่ประชาคมอาเซียน หรือ ACE Blueprint กันก่อน ซึ่งประกอบด้วย

1. เป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกัน

- การเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรี
- การเคลื่อนย้ายบริการอย่างเสรี
- การลงทุนอย่างเสรี
- การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี

2. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค
4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจ

ประเทศที่เข้าร่วมใน AEC ทั้ง 10 ประเทศในอาเซียนยังมีสิทธิในการเปิดเสรีทางการค้าและบริการระหว่างกัน ตามแผนการเปิดเสรีทางการค้าในแต่ละภาค ดังตารางต่อไปนี้...

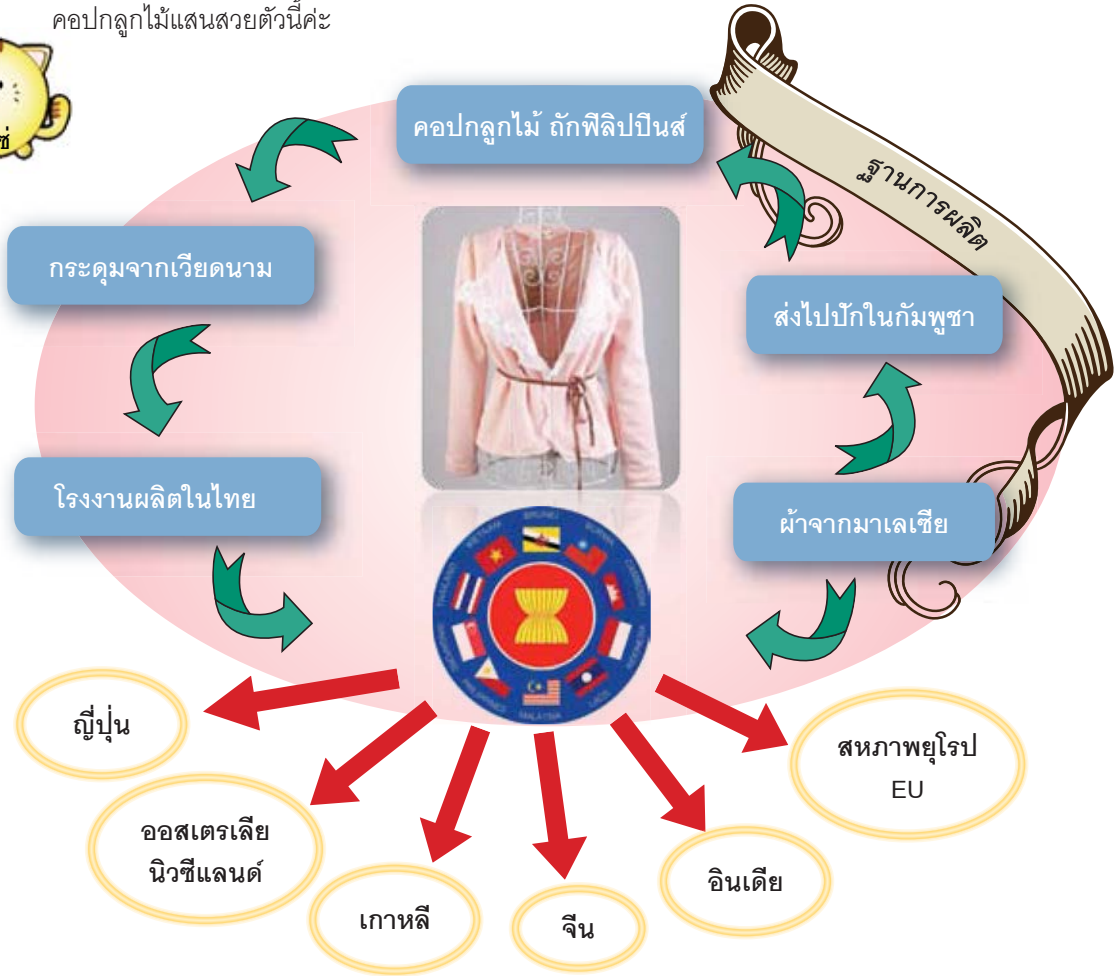

ภาค	2008-2009	2010-2011	2012-2013	2014-2015
การค้า		เริ่มยกเลิกภาษีและมาตรการที่มีไซภาษี	➡	เริ่มยกเลิกภาษีและมาตรการในทุกประเทศ
บริการ	ให้ลงทุน >51% ในสาขาเร่งด่วน	ให้ลงทุน >51% ในสาขาอื่นๆ	➡	ให้ลงทุน >70% ในทุกสาขา
การลงทุน	จัดทำสัญญาการลงทุนอาเซียน		➡	ลงทุนเสรีโดยมีอุปสรรคน้อยที่สุด
แรงงานฝีมือ	จัดทำสัญญาคุณสมบัติวิชาชีพ		➡	ปฏิบัติตามคุณสมบัติวิชาชีพ
บริการทางการเงิน	ตกลงสาขาย่อยที่พร้อมเปิดปี 2015 ตามความพร้อม		➡	ตกลงสาขาย่อยที่พร้อมเปิดปี 2020 ตามความพร้อม
เงินทุนเคลื่อนย้าย	ทยอยการเปิดเสรีอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามสถานะและความพร้อม			

เอาล่ะค่ะเรารู้เรื่องการเปิดเสรีทางการค้ากับ ACE มาเยอะพอสมควรแล้ว คราวนี้ฉันน่าจะแสดงให้เห็นเพื่อนๆ ชาวอินโนเวชั่นทุกคนได้เห็นภาพถึงประโยชน์จากการที่เราเปิดเสรีทางการค้าใน AEC กันบ้างนะคะ ยกตัวอย่าง เสื้อคอปกลูกไม้แสนสวยตัวนี้ค่ะ

จากรูปด้านบนแสดงให้เห็นถึงฐานการผลิตร่วมกันภายใน AEC ครั้น โดยการที่แต่ละประเทศผลิตในสิ่งที่ประเทศตนเองถนัดและเปิดเสรีทางการค้ากัน ก็จะทำให้ต้นทุนสินค้าภายใน AEC สามารถแข่งขันกับประเทศนอกกลุ่มได้

ใช่แล้วละโบอิ เพราะสินค้าจาก AEC จะผลิตด้วยต้นทุนที่ต่ำลง และสินค้ามีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามชาวอินโนเวชั่นก็ต้องเตรียมรับมือกับการแข่งขันที่รุนแรงมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย นอกเหนือจาก 10 ประเทศในกลุ่มอาเซียนแล้วยังมี ASEAN+3 (จีน, ญี่ปุ่น, เกาหลีใต้) และ ASEAN+6 (เพิ่มจาก ASEAN+3 อีก 3 ประเทศ คือ ออสเตรเลีย, นิวซีแลนด์ และอินเดีย)

ผลกระทบที่ตามมาทั้ง AEC

การเข้าสู่ AEC ใช่ว่าจะมีแต่ข้อดีเพียงอย่างเดียวคะ ผลกระทบที่ตามมานั้นก็ส่งผลให้บริษัทต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อรับมือกับการแข่งขันที่รุนแรงยิ่งขึ้นเนื่องจาก

1. **ภานีนำเข้าเป็นศูนย์** - เกิดคู่แข่งใหม่ในอาเซียน
2. **ตลาด 10 ประเทศรวมเป็นหนึ่ง** - ต้นทุนของคู่แข่งอาจมีมูลค่าที่ต่ำกว่า
3. **เป็นฐานการผลิตร่วม** - บริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมรองรับหรือเคยผลิตส่งบริษัทแม่อาจถูกแย่งลูกค้า โดยคู่แข่งในประเทศอื่นที่

ได้เปรียบกว่าในการเป็นฐานการผลิต

4. **การลงทุนและทำธุรกิจภายในอาเซียนทำได้โดยเสรี** - คู่แข่งจะเข้ามาแข่งขันในบ้านเรามากขึ้น ซึ่งคู่แข่งเหล่านี้ล้วนมีประสบการณ์และเทคโนโลยีที่ดีกว่าประเทศไทย ทำให้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมขนาดเล็กและอุตสาหกรรมขนาดย่อมของประเทศไทยที่อาจเสียเปรียบคู่แข่งเหล่านั้นได้

ผลกระทบที่ตามมาทั้ง AEC จากที่กล่าวมาข้างต้นฟังดูแล้วน่ากลัวใช่ไหมละคะ แต่ความจริงแล้วมันไม่น่ากลัวเลยคะเพียงแต่เราต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อรับมือกับมัน ดังนั้นชาวอินโนเวชั่นทุกคนต้องรู้จัก **“เรียนรู้คู่แข่ง ไม่ละเลยลดต้นทุน เร่งเสริมจุดแข็ง ลดจุดอ่อน ผูกมัดใจลูกค้า”** โดยการเรียนรู้คู่แข่งในที่นี้ความหมายจะครอบคลุมทั้งในเรื่องการเรียนรู้เทคโนโลยี การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน การปรับปรุงระบบ วิธีการผูกมัดใจลูกค้า เพื่อนำสินค้าอินโนเวชั่นไปสู่ตลาดสากล เราชาวอินโนเวชั่น สู้ๆ ไปด้วยกัน 🍀

การช่วงชิงความได้เปรียบทางการค้าในหลายอุตสาหกรรม ได้มาจากการเข้าถึงเทคโนโลยีที่เหนือกว่า ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีการที่ใช้ในการเลือกและปรับใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับการผลิตผลิตภัณฑ์ ไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ก่อน หรือผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ ซึ่งเทคโนโลยีดังกล่าวไม่ได้หมายถึงเฉพาะเทคโนโลยีที่มาพร้อมกับเครื่องจักร แต่เพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงเทคโนโลยีการบริหารจัดการองค์กร บุคลากร และการสื่อสาร เข้าไปด้วย ซึ่งจะเป็นกุญแจสำคัญร่วมกับการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของ R&D และการสร้างผลผลิตที่มี Productivity และ Quality สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า หรือตลาดที่เหนือกว่าร่วมด้วย

เทคโนโลยีที่เราคุ้นเคยและใช้กันในปัจจุบันหรือที่เราเข้าใจกันนั้น คือ *Technology use* ซึ่ง Technology use ที่พูดถึงนั้นคืออะไร และต่างจาก Technology Integration อย่างไร? เรามาทำความเข้าใจพร้อมๆ กัน ดังนี้ *Technology use* หมายถึง การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ ดิจิทัล และระบบควบคุมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนั้นก็หมายถึงเทคโนโลยีที่มีมาพร้อมกับเครื่องมือ อุปกรณ์ และเครื่องจักร ตลอดจนโปรแกรมและคอมพิวเตอร์ต่างๆ ที่เราทั้งหมดคุ้นเคยและใช้กันอยู่ทุกวัน ส่วน *Technology Integration* นั้นมีความซับซ้อนกว่าโดยจะรวมเอาสิ่งแวดล้อม การสร้างบรรยากาศ การสื่อสาร การพัฒนาบุคลากร ความร่วมมือของบุคลากร การให้การศึกษา การจัดการ และกิจกรรมต่างๆ ในองค์กรเพื่อให้ได้มาซึ่งความได้เปรียบทางการแข่งขันในตัวผลิตภัณฑ์ในตลาด และสามารถสร้างเป็น Core value ขององค์กรที่คู่แข่งไม่สามารถนำไปลอกเลียนแบบได้ ถึงแม้ว่าคู่แข่งจะสามารถซื้อเครื่องมือเครื่องจักรแบบเดียวกันหรือรุ่นเดียวกันได้ก็ตาม

เมื่อทราบคำจำกัดความของ *Technology Integration* แล้ว เราจะมาโฟกัสในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมขององค์กรเราดูบ้าง ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าผลิตภัณฑ์ที่ออกจากโรงงานคอมพิวเตอร์ยาง ก็คือยางซึ่งอยู่ในรูปของคอมพิวเตอร์ที่พร้อมจะนำไปขึ้นรูปให้ได้รูปทรงที่จะนำไปใช้งานในอุตสาหกรรมต่อไป ไม่ว่าจะเป็น อุตสาหกรรม ยานยนต์ อาทิเช่น ขอบกระจกรถยนต์ ยางปัดน้ำฝน ยางซิลิโคนหม้อน้ำ เป็นต้น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อาทิเช่น ยางป้องกันไฟฟ้าสถิต สายพานฮาร์ดดิส เป็นต้น หรือ อุตสาหกรรมรองเท้า อาทิเช่น ยางพื้นรองเท้า (Out sole mid sole) เป็นต้น และยังมีอุตสาหกรรมอื่นๆ อีกมากมาย คอมพิวเตอร์เหล่านั้นล้วนแต่เป็นสินค้าที่ผลิตขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าในด้านคุณภาพ (Specification) ราคา (Price) การขนส่งที่ทันต่อเวลา (Delivery)

ความปลอดภัย (Safety) ของตัวผู้ผลิตและผู้ใช้งาน และอื่นๆ อาทิเช่น การบริการหลังการขาย (Service) กระบวนการที่ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีของ เครื่องไม้เครื่องมือ เครื่องจักรเทคโนโลยีการผสม เทคโนโลยีของวัตถุดิบ เทคโนโลยีการตรวจสอบคุณภาพ และอื่นๆ การบริหารจัดการเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายเหล่านี้มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งซึ่งในแต่ละกระบวนการล้วนมีเทคโนโลยีในตัวเอง เมื่อนำการจัดการมาควบรวมเทคโนโลยีต่างๆ เข้าด้วยกันแล้วนั้น จึงเรียกว่า *Technology Integration*

การบริหารเทคโนโลยี (Technology Management)

การที่จะไปถึง Technology Integration ได้นั้น สิ่งสำคัญคือการบริหารเทคโนโลยีในแต่ละหน่วยย่อยซึ่งเป็นองค์ประกอบของเทคโนโลยีที่เราจะนำมาบูรณาการเข้าด้วยกัน โดยการบริหารเทคโนโลยีมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

Acquire knowledge

พยายามให้ได้มาซึ่งความรู้ โดยแหล่งความรู้สามารถหาได้จาก Supplier ข้อมูลจาก Manual หรืองานวิจัยต่างๆ ตลอดจนข้อมูลที่อยู่ในสื่ออิเล็กทรอนิกส์จากเว็บไซต์ต่างๆ เพื่อศึกษาให้เกิดความเข้าใจและเตรียมพร้อมจะนำความรู้นั้นมาใช้งาน

Sharing knowledge

พยายามถ่ายทอดความรู้ที่ศึกษาและกลั่นกรองมาแล้วไปสู่ผู้ทำงานเกี่ยวข้องกัน ทั้งภายนอกและภายในแผนก เพื่อให้ได้รับความรู้ที่เท่าเทียมกัน อันเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้งานจริงและการสื่อสารต่อไป

Store the knowledge

ความรู้ที่ได้มานั้น ต้องเก็บรักษาให้คงอยู่กับองค์กร ซึ่งวิธีการและแหล่งการเก็บรวบรวมความรู้นั้นจะต้องได้รับการออกแบบให้เข้าถึงได้ง่าย เข้าใจได้ง่าย และสามารถเพิ่มเติมองค์ความรู้ได้ตลอดเวลา

Take value of advance technology into practice (Utilization)

เมื่อเราเป็นเจ้าของเทคโนโลยีแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดคือการนำเทคโนโลยีนั้นๆ มาประยุกต์ใช้ให้เกิดความชำนาญ และเพื่อตรวจสอบยืนยันถึงประสิทธิภาพอันแท้จริงของมัน ตลอดจนพยายามหาช่องทางในการปรับปรุงพัฒนาขีดสมรรถนะของเทคโนโลยีนั้นๆ ให้มีมากยิ่งขึ้นไป

เมื่อทุกๆ หน่วยย่อยมีการบริหารจัดการเทคโนโลยีของตนเองและนำมาจัดการบูรณาการเป็นเทคโนโลยีขององค์กรได้อย่างสมบูรณ์แล้ว เทคโนโลยีนั้นจะกลายเป็น Core Value ขององค์กรที่ไม่สามารถเลียนแบบได้ และจะอยู่คู่องค์กรตลอดไป

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังก้าวสู่สู่ภาวะการแข่งขันอย่างแท้จริง ตลาดอาเซียนไม่ได้เป็นเพียงแค่ออกาส แต่จะเป็นตัวผลักดันให้หลากหลายองค์กรต้องพัฒนาตนเองให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ สำหรับอินโนเวชั่นกรุปของเรานั้น การพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และบุคคลากรอย่างต่อเนื่องเป็นอาวุธที่สำคัญที่จะทำให้อินโนเวชั่นกรุปต่อไปในตลาดโลกได้อย่างมั่นคง อินโนเวชั่นมองเห็นความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาตลอดมา และเล็งเห็นว่าฝ่ายวิจัยและพัฒนา (R&D) เป็นหัวใจของการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีขององค์กร และองค์ความรู้เหล่านี้ต้องนำไปใช้ได้จริงจึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด ฝ่าย R&D จึงมักจะต้องทำงานวิจัยที่ให้การสนับสนุนทีมฝ่ายขายและการตลาดเป็นหลักตรงเพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาด พร้อมทั้งสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่อินโนเวชั่นของเราด้วย ทั้งนี้ แผนก R&D ต้องขอขอบคุณทุกหน่วยงานขององค์กรที่ช่วยส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ออกมาสู่ตลาดได้

ด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลของกลุ่มผู้บริหารของอินโนเวชั่นกรุป ทำให้ทางกลุ่มบริษัทของเราได้เรียนรู้และใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ อยู่เสมอ และเมื่อเร็ว ๆ นี้โรงงานผลิต Rubber compound ของกลุ่มอินโนเวชั่น

ได้ดำเนินการติดตั้งเครื่องจักรใหม่ Intermixer โดย Intermixer เครื่องนี้เป็น Internal mixer แบบ Intermeshing type สัญชาติเยอรมัน มาพร้อมกับระบบ Auto feeding ผลิตโดยผู้ผลิตเครื่องจักรชั้นนำอย่าง HF Mixing Group เรามาเริ่มเรียนรู้กันดีกว่าค่ะ ว่า Intermixer มีศักยภาพสูงเพียงใดที่จูงใจให้กลุ่มผู้บริหารของเราตัดสินใจนำเครื่องนี้มาสู่องค์กร

รูปที่ 1: แสดงลักษณะเครื่องผสมแบบ Internal mixer

ที่มา: <http://www.hf-mixinggroup.com/en/products/mixers/im-e-series.html>

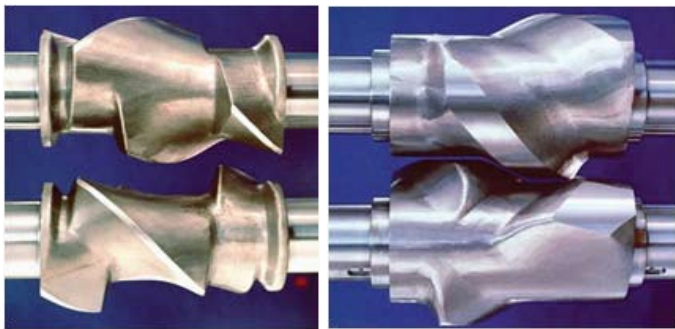
ก่อนอื่นเรามาทำความรู้จักกับเครื่องผสมกันก่อนเลยค่ะ

Internal mixer

คือ เครื่องผสมแบบปิด เป็นเครื่องผสมที่ใช้กันมากที่สุดในปัจจุบัน เครื่องผสมแบบปิดจะประกอบไปด้วย **ห้องผสม (Chamber) โรเตอร์ (Rotor) แรม (Ram) และระบบหล่อเย็น** หรือระบบการให้ความร้อน ซึ่งระบบหล่อเย็นหรือระบบให้ความร้อนนี้จะถูกติดตั้งที่ผนังด้านในของห้องผสมและโรเตอร์เพื่อช่วยระบายความร้อนที่เกิดขึ้นจากการขัดสีในระหว่างการผสมหรือเพื่อให้ความร้อนแก่เครื่องผสม โดยทั่วไปแล้วเครื่องผสมระบบปิดแบ่งออกได้ 3 ชนิดหลักๆ คือ

▶ 1. Banbury-type internal mixer

เป็นเครื่องผสมที่มี Rotor แบบ Tangential หรือบางครั้งเรียกว่า non-intermeshing กล่าวคือ รัศมีการหมุนของ Rotor ทั้งสองจะไม่คาบเกี่ยวกัน Rotor ทั้งสองของเครื่องผสมจะหมุนด้วยอัตราเร็วที่แตกต่างกันโดยมีอัตราเร็วสัมพัทธ์ของ Rotor ตั้งแต่ 1:1.1 ถึง 1: 1.2 ขึ้นอยู่กับรุ่นของเครื่อง ในเครื่องผสมแบบนี้แรงเฉือนส่วนใหญ่จะเกิดบริเวณช่องว่างของปีก Rotor กับ Chamber ส่วนพื้นที่ที่เหลือในห้องผสมนั้นมิใช่เพื่อให้ยางและองค์ประกอบอื่นๆ ไหลหมุนเวียนไปมาได้สะดวก เนื่องจาก Rotor ของเครื่องผสมชนิดนี้มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก ทำให้ Rubber compound ที่ผสมได้แต่ละครั้ง (Batch size) มีปริมาณค่อนข้างสูง ด้วยเหตุนี้ Banbury-type internal mixer จึงเป็นที่นิยมใช้กันมากในโรงงานอุตสาหกรรมของไทย ซึ่งอินโนเวชั่นกรุ๊ปของเราก็มีเครื่อง Banbury-type internal mixer อยู่หลายเครื่องเช่นกัน

รูปที่ 2: แสดงลักษณะ (a) Tangential Rotor, (b) Intermeshing Rotor

▶ 2. Intermix-type internal mixer

เป็นเครื่องผสมที่มี Rotor แบบ Intermeshing กล่าวคือ รัศมีการหมุนของ Rotor ทั้งสองจะคาบเกี่ยวกัน แรงเฉือนของเครื่องผสมชนิดนี้ส่วนใหญ่จะเกิดบริเวณช่องว่างระหว่างปีกของ Rotor เนื่องจาก Intermix mixer ได้รับการออกแบบมาเพื่อให้สามารถควบคุมอุณหภูมิของ Chamber และ Rotor ได้ดี ดังนั้นจึงทำให้เครื่องผสมชนิดนี้มีประสิทธิภาพในการผสมสูงมาก สารตัวเติมสามารถแตกตัวและกระจายตัวในยางได้ดี ทำให้ Rubber compound ที่ผลิตได้นั้นมีคุณภาพที่สม่ำเสมอ

▶ 3. Variable intermeshing clearance-type internal mixer

เป็นเครื่องผสมที่สามารถปรับระยะห่างระหว่าง Rotor ได้ เครื่องผสมแบบนี้มีการจัดวางตัวของ Rotor เช่นเดียวกับเครื่องผสมแบบ Intermix แต่ภายในเครื่องผสมรุ่นนี้ผู้ผสมสามารถปรับเปลี่ยนระยะห่างระหว่าง Rotor ทั้งสองได้

แต่การที่จะทำให้เครื่อง Internal mixer ทั้งหลายมีประสิทธิภาพเราไม่ดูเฉพาะเครื่องผสมอย่างเดียว เราต้องดูทั้งระบบของการผสม ซึ่งสิ่งที่ทำให้ Intermixer เครื่องใหม่เครื่องนี้มีความแตกต่างและมีศักยภาพการผสมที่เหนือกว่า Intermix ทั่วไปคือมีระบบสนับสนุนต่างๆ ต่อไปนี้

- มาพร้อมกับระบบ auto feeding ทำให้มีการทำงานที่ง่ายขึ้น โดยระบบการป้อนสารตัวเติมทั้งหมดจะถูกควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์สร้างความแม่นยำ สะดวก และทันสมัยสุดๆ
- มีการควบคุมอุณหภูมิที่เป็นระบบ หล่อเย็นด้วยระบบหล่อเย็นทั้งใน Chamber และ Rotor มีพื้นที่ของ Rotor กว้างซึ่งทำให้เกิดการส่งผ่านความร้อนที่ดีระหว่าง Rotor กับ Compound อีกทั้งมีระบบควบคุมภายนอกเพิ่มเติม เสริมความสามารถด้านการควบคุมอุณหภูมิให้ดียิ่งขึ้นไปอีก
- ด้วยการออกแบบของ Rotor ที่ทำให้เกิด Shear zone มากขึ้น เสริมประสิทธิภาพของ Intermixer ให้มีศักยภาพในการผสมสูง ผลิตภัณฑ์ที่ผสมด้วยเครื่อง Intermixer จึงได้คุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่แน่นอน

การพัฒนาเทคโนโลยีเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เราก้าวเข้าสู่การแข่งขันในตลาดโลกาภิวัตน์ได้ เทคโนโลยีของเครื่องจักรเป็นหนึ่งในเทคโนโลยีที่กลุ่มบริษัทอินโนเวชั่นให้ความสำคัญตลอดมา และจะนำธุรกิจกลุ่มบริษัทอินโนเวชั่นขึ้นไปสู่การเป็น **World-Class Polymer Compounder** อย่างสง่างาม...

วันที่ทุกประเทศในอาเซียนเปิดประตู

“คุณพร้อมที่จะก้าวเดินไป ให้ทั่วอาเซียนแล้วหรือยัง?”

คุณกุลวดี อัครังคณิกิจ

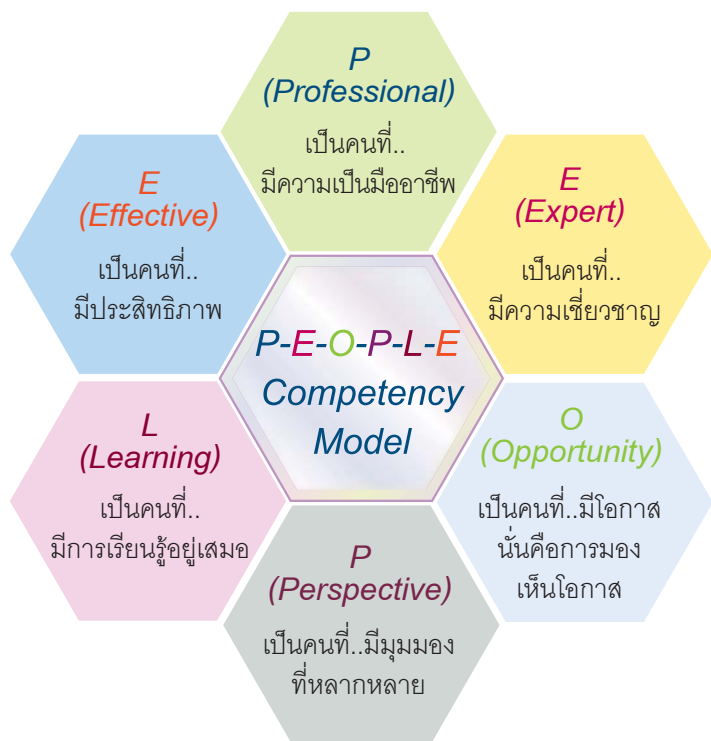
ขณะที่กำลังจับปากกาจะเขียนบทความ ในความคิดก็เริ่มตั้งคำถามว่า “ถ้าประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ 2558 จะเหลือเวลาอีกเท่าไร?” ก็ลองนับถอยหลังดูพบว่าเหลือเวลาอีก 2 ปี 6 เดือน 4 วัน 4 ชม. และตั้งคำถามต่อไปอีกว่า “ณ วันนี้เรามีความตื่นตัวและตระหนักรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนดีแค่ไหน? และเรามีศักยภาพ ซัดความสามารถพร้อมแข่งขันในตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือยัง?”

“คน” ที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ในระดับองค์กร ระดับประเทศ ระดับอาเซียน และในระดับโลกนั้น ต้องมีศักยภาพของความเป็น “คน” พร้อมที่จะรุก

ไม่เริ่มลงมือต่อแขนต่อขาของตนให้ยาวออกไปเพื่อแข่งชิงกับเขา “ถ้าคุณยังไม่เปลี่ยนวิถีคิด ชีวิตคุณก็จะอยู่กับอดีตตลอดไป”

Competency for Proactive Approach Person

เมื่อจะเริ่มก้าวเข้าสู่ AEC ซึ่งเป็นยุคของการแข่งขันชิงความได้เปรียบชนิดที่เรียกได้ว่า “มือใครยาว..สาวได้..สาวเอา” ในอดีตสุภาพชนนี้ใช้กับ “คน” จำพวกที่เห็นแก่ตัว แต่มาถึงยุคนี้คิดว่าน่าจะใช้กับ “คน” ที่มีศักยภาพพร้อมเปิดเกมรุกเท่านั้นที่จะมีสิทธิเข้าชิงความได้เปรียบ ส่วน “คน” ที่ยังคงยึดติดอยู่กับความภูมิใจในอดีต ภูมิใจในความเป็นชาติไทยที่เจริญกว่า ลาว พม่า กัมพูชา “คน” เหล่านี้ก็ยังคงชะล่าใจ

เขียนมาถึงตรงนี้ก็ตั้งคำถามอีกว่าเรามีศักยภาพของความเป็นคนที่พร้อมเล่นเกมรุกหรือยัง? **สิ่งแรกก็คือศักยภาพในการสื่อสาร** จากกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English.” เมื่ออาเซียนกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “working language” นั้น ไม่ได้หมายความว่า จะใช้กันเฉพาะหน่วยงานภาครัฐระหว่างประเทศเท่านั้น แต่ภาษาอังกฤษจะกลายเป็น “ภาษาทำงาน” ของทุกคนในอาเซียน เพราะเมื่อถึงปี 2558 ประเทศในอาเซียนทั้ง 10 ก็จะเป็นหนึ่งเดียวกันดังคำขวัญของอาเซียนที่ว่า “One Vision, One Identity, One Community” อาเซียนจะกลายเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว เกิดการไหลเวียนอย่างเสรีของสินค้า, บริการ, การลงทุนและเงินทุน รวมถึงเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรีซึ่งประเด็นนี้ทำให้ศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของคุณจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าในชีวิตการทำงานของคุณ

หากมาย้อนคิดจะเห็นได้ว่าคุณปัญญาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาด้านการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารและพนักงานในองค์กรมานานมากแล้ว จำได้ว่าในปี 2547 เรายวางแผนเพื่อเปิดตลาดต่างประเทศ เราโปรโมทนโยบาย “Road to International” พิมพ์ข้อความลงบนเสื้อแจกพนักงานทุกคน บริษัทพยายามสื่อสารให้กับพนักงานทั่วทั้งองค์กรได้ทราบและตื่นตัวลุกขึ้นมาพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ คุณปัญญาเริ่มต้นด้วยการส่งอีเมลเป็นภาษาอังกฤษ..ท่านพูดภาษาอังกฤษในที่ประชุม แต่พวกเขาก็ตอบกลับด้วยภาษาไทย...มาถึงวันนี้พวกเขากลายเป็นคนในองค์กรสามารถโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างไม่เก้อเขิน แต่เรื่องที่ยากที่สุดเห็นจะเป็นเรื่องการพูด เพราะถ้าเราไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นานๆ พูดก็มักจะตะกุกตะกักกันพอสมควร ถือได้ว่าท่านประธานให้ความสำคัญและให้เวลาในการทำให้คนใกล้ชิดตัวคุ้นชินกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

แต่อย่างไรก็ตามเรามีพนักงานมากกว่าพันคน และ 50% ของพนักงานทั้งหมด เป็นกลุ่มสำนักงานที่ต้องทำงานกับเอกสาร ในอีก 2 ปีข้างหน้าเมื่อประตูประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเปิดออก ไม่ว่าเราจะตั้งรับหรือเราจะเปิดเกมรุก เอกสารในการทำงานจะเริ่มเปลี่ยนเป็นภาษาอังกฤษอย่างแน่นอน จะเห็นได้ว่าทุกวันนี้เอกสารสำนักงานส่วนใหญ่จะต้องเริ่มทำเป็น 2 ภาษา คือไทยและอังกฤษควบคู่กันไป และในอนาคตเอกสารบางอย่างอาจเหลือภาษาอังกฤษเพียงภาษาเดียว ขอขยายความให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้นแต่คงไม่ต้องพูดถึงใบสั่งซื้อ/สั่งขายเพราะเราออกเอกสารเป็นภาษาอังกฤษมาหลายปีแล้ว แต่ในหน่วยงานอื่นๆ เช่น เอกสาร WI : Work in Process เริ่มต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษสำหรับลูกค้าที่มาตรวจสอบคุณภาพรวมไปถึงมาตรฐานในการทำงานต่างๆ ระเบียบในการวางบิลรับเช็ค กฎระเบียบข้อบังคับในการทำงาน ฯลฯ เหล่านี้เป็นสิ่งที่เราต้องเริ่มทำกันตั้งแต่วันนี้ ต่อไปเอกสารภาษาอังกฤษต้องอยู่ในชีวิตการทำงานประจำวันของเราอย่างแน่นอน จึงอยากถามว่า **“วันนี้คุณเริ่มฝึกใช้ภาษาอังกฤษกันหรือยัง?”**

นอกจากต้องตื่นตัวมาใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกันแล้ว อีกข้อมูลหนึ่งซึ่งมนุษย์เงินเดือนอย่างเราและท่านควรติดตามอย่างใกล้ชิดก็คือ การพัฒนาศักยภาพในสาขาอาชีพให้ได้ตามมาตรฐานในข้อตกลงยอมรับร่วมของกลุ่มอาเซียน **MRA's : Mutual Recognition Arrangements** ซึ่งเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก แรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือได้อย่างเสรี ในเบื้องต้นกลุ่มอาเซียนได้ลงนามใน MRAs แล้ว 7 สาขาวิชาชีพ คือ

ล่าสุดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของไทย กำลังจัดทำมาตรฐานกลาง MRAs สาขาการท่องเที่ยวอีก 32 ตำแหน่ง เช่น พนักงานโรงแรม มัคคุเทศก์ พนักงานต้อนรับ พนักงานซักรีด แม่บ้าน ฯลฯ เพื่อขอความเห็นชอบจากประชาคมอาเซียนนำสาขาวิชาชีพการท่องเที่ยวเข้าไปใน MRAs เป็นสาขาวิชาชีพที่ 8

ขอล่าวถึงสาขาวิชาชีพที่มีในองค์กรเรา เช่น สาขาวิชาชีพบัญชี มีข้อตกลงที่จะนำเอามาตรฐานและแนวทางของสภาวิชาชีพบัญชีนานาชาติ (IFAC) มาใช้ในการกำหนดความสามารถด้านวิชาชีพ

และคุณสมบัติต่างๆ และนักบัญชีที่สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบัญชีจากประเทศใดในอาเซียนก็ได้ โดยจะได้รับการยอมรับและนำไปใช้ได้ทุกประเทศในกลุ่มอาเซียน สำหรับประเทศไทยสามารถยื่นขอรับการรับรองวิชาชีพได้จากสภาวิชาชีพบัญชี

เมื่อถึงปี 2558 จะกลายเป็นความจำเป็นของคนไทยในทุกสาขาวิชาชีพ ถึงแม้เราไม่คิดจะไปทำงานต่างประเทศ..แต่คนในประเทศเพื่อนบ้านก็จะหลั่งไหลเข้ามาติดต่อค้าขายทำงานในไทยอย่างแน่นอน นอกจากกลุ่มวิชาชีพที่ต้องการได้รับใบอนุญาตอาเซียนต้องเร่งพัฒนาตนให้มีคุณสมบัติครบตาม ACEP กำหนดแล้ว คนในทุกสาขาวิชาชีพยังต้องเร่งพัฒนาความสามารถอื่นๆ รอบตัวเพื่อทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมวิชาชีพอีก 10 ประเทศ ซึ่งภาษาเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ รวมถึงความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมที่หลากหลายก็เป็นเรื่องที่ทำนายพวกเราในอีก 2-3 ปีข้างหน้า

สำหรับนโยบายในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มบริษัทอินโนเวชั่น นั้น จะเห็นได้ว่าฝ่ายบริหารได้เริ่มวางกลยุทธ์ในการบุกตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากกว่า 4 ปี สิ่งที่เห็นได้ชัดอย่างเป็นรูปธรรมก็คือ การตั้งสำนักงานตัวแทนจำหน่าย (Representative Office) ที่ประเทศเวียดนาม และมีความพยายามที่ขยายเข้าไปในประเทศ พม่า อินโดนีเซีย ฯลฯ การประชุม Leader Meeting ใน 2-3 ปีที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าเราพูดเรื่อง AEC กันอย่างหลากหลาย ฝ่ายบริหารพยายามสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับ AEC ให้กับผู้บริหารและพนักงานทุกคน

ดังนั้น การเตรียมความพร้อมและการปรับตัวคงไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นกำลังสำหรับพวกเราชาวอินโนเวชั่น เพราะพวกเราส่วนใหญ่ก็คุ้นชินกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงขององค์กร และหลายๆ คนก็เป็นนักสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงตัวจริง (Change Advocacy) ใหนๆ ก็เปิดบทความด้วยคำถามแล้ว จึงขอฝากคำถามปิดท้ายให้อีกหลายๆ คนกลับไปถามตัวเองว่า **“เราได้อะไรบ้างที่จะก้าวเข้าไปสู่ตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแล้วหรือยัง?”**

EU ต้นแบบ ASEAN

คุณปวิมา ชุณหสวัสดิกุล

นับถอยหลังอีกแค่เพียง 3 ปี สู่การรวมตัวกันของกลุ่มประเทศในอาเซียนสู่ “ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)” ที่กล่าวไว้จะนำมาซึ่งเสถียรภาพและความมั่นคงในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจสังคมการเมืองและวัฒนธรรม ซึ่งการจัดตั้งประชาคมอาเซียนนั้นมีต้นแบบที่สำคัญมาจาก การรวมตัวกันของสหภาพยุโรป หรือ European Union (EU) เรามาดูจุดกำเนิดของทั้งสองประชาคมเพื่อเป็นการปูพื้นให้กับผู้อ่านก่อนการก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน

ทั้งสหภาพยุโรป และ ประชาคมอาเซียน มีจุดกำเนิดที่ความคล้ายคลึงกันตรงที่เป็นการรวมตัวโดยเน้นความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เป็นเป้าหมายหลักในการขับเคลื่อนประชาคมของทั้งสองทวีป กลุ่มสหภาพยุโรปเกิดขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เพื่อเป็นการคานอำนาจของผู้ที่ชนะสงครามและก้าวเข้ามาเป็นมหาอำนาจทางทหารและเศรษฐกิจอย่างประเทศสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นที่ฟื้นตัวอย่างรวดเร็วจากความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกา

ผลจากการที่สหรัฐฯให้เงินช่วยเหลือแก่ประเทศที่แพ้สงคราม ทำให้มีการหมุนเวียนของเงินดอลลาร์สหรัฐฯอย่างกว้างขวางและได้กลายมาเป็นเงินสกุลหลักที่ใช้ในการซื้อขายซึ่งทำให้ความสำคัญของเศรษฐกิจของยุโรปตกอยู่ในภาวะเสี่ยง จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ประเทศหลักสองประเทศคือ ฝรั่งเศสและเยอรมันนี้ ได้ผนึกกำลังสู่การแข่งขันและจัดตั้งเป็นองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและการตกลงร่วมกันในการใช้เงินยูโรเป็นเงินตราสกุลเดียวกัน (Single Currency)

ส่วนประชาคมอาเซียนเป็นการรวมตัวที่แน่นแฟ้นขึ้นของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศใน อาเซียน (ASEAN= Association of South East Asia Nations) ที่ได้ตระหนักถึงกระแสโลกาภิวัตน์จึงได้พยายามรวมตัวกันภายใต้กลไกใหม่เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันกับตลาดโลก

การรวมประชาคมอาเซียนครั้งนี้มีความสำคัญในฐานะการเข้าสู่ยุคที่สองของอาเซียนที่จะร่วมมือกันในรูปแบบที่แน่นแฟ้นขึ้น มีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยมุ่งส่งเสริมความร่วมมือใน 3 เสาหลัก คือ

- ▶ **1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงในอาเซียน (Asean Political Security Community : APSC)** ที่มุ่งให้เกิดการรวมตัวอย่างสันติ แก้ไขความขัดแย้งระหว่างกัน
- ▶ **2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community: AEC)** เสาหลักสำคัญที่ใช้ในการขับเคลื่อน มุ่งให้เกิดการรวมตัวทางเศรษฐกิจ และความสามารถในการแข่งขัน อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้
- ▶ **3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Asean Socio-Cultural Community : ASCC)** ที่มุ่งให้มีสวัสดิการที่ดีและมีความมั่นคงในสังคม

โอกาสและความท้าทายของอาเซียนเป็นสิ่งที่หลายๆ ฝ่ายกำลังให้ความสำคัญและจับตามอง ถ้า 10 ประเทศจะเป็นระบบเศรษฐกิจเดียวกันเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น คือ การเข้ามาลงทุนของชาวต่างชาติเพราะขนาดของตลาดที่ใหญ่ขึ้น เช่น ตลาดของไทยประชากร 65 ล้านคน แต่อาเซียนจะเป็นตลาดที่มีผู้บริโภคถึง 600 ล้านคน ซึ่งมีประชากรรวมกันมากกว่าสหภาพยุโรปประมาณ 100 ล้านคน การแข่งขันของบริษัทต่างๆ ในการพัฒนาศักยภาพ พัฒนาการทางเทคโนโลยี และการแข่งขันระหว่างกันจะมีมากขึ้น ใครมีประสิทธิภาพสูงกว่าก็รอด ดังนั้นการจะยืนอย่างมั่นคงได้ในประชาคมอาเซียน เราทุกคนต้องเตรียมความพร้อมพัฒนาศักยภาพตน เปิดหู เปิดตา และเปิดใจให้กว้าง เพื่อเปิดรับกัน ประชาคมอาเซียนที่จะมาถึง 🌐

Open Your Eyes
To AEC 2015 and Beyond

■ ■ ■ คุณณัฏกานษ์ ทัพพะสุต

สวัสดีค่ะ กลับมาพบกันอีกครั้งหนึ่งแล้วนะค่ะสำหรับวารสารอินโนเวชั่นสัมพันธ์ ก่อนอื่นขอแนะนำตัวก่อนค่ะ ดิฉัน กานษ์ ค่ะ รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสเขียนบทความในคอลัมน์นี้ และได้นำเรื่องราวดีๆ มาฝากเพื่อนๆ ชาวอินโนเวชั่นกัน ในฉบับนี้ดิฉันจะพาทุกท่านไปรู้จักกับบุคคลคนหนึ่งทีถือว่าเป็นอัจฉริยะบุคคล นักอุตสาหกรรมและนักนวัตกรรมในการสร้างธุรกิจและสร้างความเข้มแข็งขององค์กรอย่างยั่งยืน เขาคนนั้นคือ **เฮนรี ฟอร์ด** นั่นเองค่ะ

เฮนรี ฟอร์ด วัยเด็ก

บิดา-มารดา ของเฮนรี

เฮนรี ฟอร์ด เกิดในชนบทใกล้กับเมืองดีทรอยต์ของรัฐมิชิแกน เมื่อปี ค.ศ. 1863-1947 บิดาของเขาชื่อ วิลเลียม ฟอร์ด มารดาชื่อ แมรี ลีทอกอท เขาเป็นหนึ่งในจำนวนพี่น้องทั้งสิ้น 8 คน ซึ่งเรียนหนังสือในโรงเรียนเล็กๆ ที่มีห้องเรียนเพียงห้องเดียว ทั้งยังมีฐานะทางครอบครัวที่ไม่ดีนัก ตั้งแต่เด็กมาแล้วเด็กชายเฮนรีก็มีแนวโน้มชอบการประดิษฐ์คิดค้น และได้ใช้แนวโน้มดังกล่าวมาสร้างเครื่องจักรเครื่องมือ เพื่อช่วยลดความเหนื่อยยากตรากตรำในการทำงานในไร่ เมื่อ เฮนรี ฟอร์ด อายุได้ 16 ปี เขาก็มุ่งหน้าเข้าสู่เมืองดีทรอยต์ ซึ่งขัดกับความต้องการของผู้เป็นบิดา ที่เมืองดีทรอยต์นี้เองเขาได้งานเป็นช่างฝึกหัดในโรงงานแห่งหนึ่งงานที่เขาก็ได้รับความก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ

ภายในปี ค.ศ. 1891 เขานำแบบร่างเครื่องยนต์สันดาปภายใน วาดบนด้านหลังแผ่นกระดาษเจดเนื้อเพลงให้ภรรยาดู แต่การจะทำให้แบบที่ร่างไว้เป็นความจริงขึ้นมาได้ถือเป็นคนละเรื่องกัน ทว่า หนึ่งวันก่อนวันคริสต์มาสเมื่อปี ค.ศ. 1893 เขาทดสอบเครื่องยนต์เครื่องหนึ่ง จากหลายเครื่องที่ผลิตขึ้นในอ่างล้างภายในครัวจนประสบความสำเร็จ เครื่องยนต์นี้ยังเป็นแค่หัวใจของเครื่องยนต์แบบใหม่ที่ฟอร์ดหวังจะสร้างขึ้น ช่วงสุดสัปดาห์และเกือบทุกคืนเขาจะไปขลุกอยู่ในเพิงด้านหลังบ้านสร้างส่วนที่เหลือของรถยนต์ จนกระทั่งวันที่ 4 มิถุนายน ค.ศ. 1896 รถยนต์ของเขาก็เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา

ฟอร์ดได้กลายมาเป็นหัวหน้าวิศวกรประจำ บริษัท เอดิสัน อิลลูมินเนทติ้ง ซึ่งเป็นบริษัทที่ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า ในปี ค.ศ. 1896 และในปีเดียวกันนั้น เขาได้ผลิตยานที่สามารถเดินทางโดยไม่ใช้ม้าลากได้ ซึ่งในสมัยนั้นมีแบบฉบับการพัฒนามาจากยุโรป โดยติดเครื่องยนต์ไว้ที่รถจักรยานสามล้อ ยานนี้ถูกตั้งชื่อว่า **ควอดริไซเคิล (Quadricycle)** คือ รถที่ดัดแปลงมาจากจักรยานที่ติดเครื่องยนต์ที่พัฒนาในเยอรมัน

และอังกฤษในสมัยนั้น พวงมาลัยของรถควอดริไซเคิลบังคับเหมือนกับตัวบังคับท้ายเรือ มี 2 เกียร์เดินหน้าและไม่มีเกียร์ถอยหลัง

Ford Quadricycle

ตลอดเวลาการทำงานเขาได้ให้ความสนใจในเรื่องรถยนต์และในระบบเผาไหม้ภายใน (Internal Combustion) เขาเริ่มก่อตั้งโรงงานของตัวเองเมื่ออายุ 33 ปี เขาต้องการสร้างรถยนต์ที่มีราคาไม่แพงกว่ารถเทียมม้ามากนักและมีค่าดูแลซ่อมแซมที่ถูก เขาเริ่มตั้งโรงงานต้นแบบโดยใช้ระบบการผลิตอย่างต่อเนื่อง (Continuing Assembly Line) โดยใช้พนักงานยืนประจำในตำแหน่งต่างๆ ของสายพานการผลิตแทนที่จะใช้ผู้ชำนาญการ 5 - 6 คนในการผลิตรถยนต์ 1 คัน การใช้ระบบสายพานการผลิตทำให้สามารถผลิตรถยนต์ได้มากขึ้นและมีคุณภาพที่ควบคุมได้

Ford Logo ปี 1903

Ford Model T

เฮนรี ฟอร์ด ก่อตั้งบริษัท ฟอร์ด มอเตอร์ ขึ้นในปี ค.ศ. 1903 รถยนต์ที่ฟอร์ดต้องการผลิตนั้นเป็นรถที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับคนทุกประเภท รถรุ่นแรกของเขาชื่อ **โมเดล ที (Ford Model T)** เป็นรถยนต์คันแรกออกจำหน่ายในปี ค.ศ. 1908 มีสีดำและขายในราคา \$825 ต่อคัน ด้วยการที่เป็นรถที่มีน้ำหนักเบาแต่เต็มไปด้วยความแข็งแรงทนทาน ถ้าเป็นโมเดล ที จากฟอร์ดแล้วละก็ไม่มีทางแตกหักเพราะใช้เหล็กกล้าแบบฝรั่งเศสอย่างดีที่สุดชื่อ วานเดียม อัลลอย รถคันนี้ได้ชื่อว่าเป็นความสำเร็จทางการตลาดสูงที่สุดในสหรัฐอเมริกา

ในช่วงระยะเวลา 19 ปี รถรุ่นนี้ถูกผลิตออกสู่ตลาดมากมาย เพื่อให้สามารถผลิตรถรุ่นโมเดลอื่นที่ออกมาให้ทันความต้องการของตลาด เขาจึงจำเป็นต้องเริ่มพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาความสามารถของบุคลากรและพนักงานการผลิต เพิ่มสวัสดิการพนักงานและได้นำระบบสายพานการผลิตแบบเคลื่อนที่ (Moving Assembly Belts) เข้ามาใช้ในระบบการผลิต ฟอร์ดเป็นผู้นำที่ประยุกต์ระบบสายพานการผลิตเข้ากับการผลิตยานยนต์ในจำนวนมากๆ ซึ่งความสำเร็จนี้ไม่เพียงแต่ปฏิวัติการผลิตเชิงอุตสาหกรรมเท่านั้นแต่ยังมีอิทธิพลอย่างมากกับวัฒนธรรมสมัยใหม่ โดยนักทฤษฎีสังคมหลายคนถึงกับเรียกช่วงของประวัติศาสตร์เศรษฐกิจและสังคมช่วงนี้ว่า **"แบบฟอร์ด (Fordism)"**

ซึ่งวิธีการผลิตนี้เป็นการยกเลิกวิธีการใช้คนจำนวนมากมาผลิตรถคันเดียวพร้อมกัน เขาแยกการผลิตออกไปในแต่ละส่วน ส่งผลให้ได้งานที่เร็วขึ้นกว่าเดิมมากมาย หลังจากใช้วิธีการผลิตใหม่นี้ทำให้จำนวนการผลิตเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว ซึ่งทำให้ในปี ค.ศ.1916 Ford Model T สามารถออกจำหน่ายได้ในราคาคันละ \$360 การลดจำนวนคนงานลงทำให้รายได้ของคนงานเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว ซึ่ง เฮนรี ฟอร์ด ให้ความเห็นในการเพิ่มอัตราค่าจ้างของเขาว่าเป็นการแบ่งปันผลกำไรกันอย่างเป็นธรรม นอกเหนือจากการเพิ่มรายได้ของพนักงานแล้ว ฟอร์ดยังดูแลคุณภาพชีวิตพนักงานของเขาทุกคนด้วยการก่อตั้งหน่วยงานที่มีชื่อว่า SOCIOLOGICAL DEPARTMENT โดยจะมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนี้ไปเยี่ยมเยียนถึงบ้าน เพื่อให้แน่ใจว่าพนักงานทุกคนของเขาจะอาบน้ำโดยฟอกสบู่และไม่บ้วนน้ำลายบนพื้นบ้าน

เพื่อให้ขั้นตอนการผลิตแบบใหม่ได้ผลตามที่ต้องการคนงานจำนวนมากถูกส่งออกไปศึกษาการทำงาน เพื่อลดขั้นตอนความยุ่งยากของการทำงาน คนงานจำนวนมากของฟอร์ดมาจากหลายอาชีพและมีรายได้ 5 เหรียญต่อวันนอกจากจะเพียงพอต่อการเลี้ยงครอบครัวแล้วยังเหลือพอที่จะนำมาซื้อรถที่ตนเองเป็นผู้ผลิตอีกด้วย เพื่อให้คนงานที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมากมาได้รับความเป็นธรรมและแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วฟอร์ดจึงได้ก่อตั้งสหภาพแรงงานขึ้น

การก่อตั้งสหภาพแรงงานนั้นเกิดขึ้นภายหลังจาก บริษัท ฟอร์ด มอเตอร์ เติบโตเป็นอย่างมาก เฮนรี ฟอร์ด เองก็ได้ชื่อว่าเป็นหนึ่งในผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของอุตสาหกรรมยานยนต์ คำพูดของเขามากมายได้กลายเป็นคำพูดที่เปรียบเสมือนคำสอนของนักธุรกิจทุกคน ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาทำดูเหมือนว่าจะไม่ประสบความสำเร็จเลยแม้แต่อย่างใด ไม่ว่าเขาจะทำอะไรที่หนักก็กลายเป็นข่าวใหญ่ที่ทุกคนให้ความสนใจ

นอกจากการพัฒนาการผลิตแล้ว เฮนรี ฟอร์ด ยังให้ความสนใจในการพัฒนาวัตถุดิบใหม่ๆ เพื่อใช้ในการผลิตรถยนต์ เขาสร้างห่วงโซ่คุณค่า (Value-Chain) ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ให้เกิดขึ้น และพัฒนาการตลาดโดยมุ่งพัฒนาตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ Ford Model T ทั่วประเทศ เฮนรี ฟอร์ดได้ใช้ตัวแทนจำหน่ายเป็นศูนย์ซ่อมแซมและเป็นศูนย์การสอนขับรถของชาวอเมริกัน

วิกฤตเศรษฐกิจครั้งใหญ่ในสหรัฐอเมริกา (Great Depression) ฟอร์ดสามารถผลิตรถยนต์ออกจำหน่ายได้ถึงปีละ 15 ล้านคัน เหมือนกับบริษัทอื่นๆ ฟอร์ดต้องเข้าไปสนับสนุนรัฐบาลในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 ปี ค.ศ. 1926 เขาได้สร้างเครื่องบิน Ford 4AT ซึ่งเรียกกันว่า Tin Goose โดยใช้โลหะอลูมิเนียมอัลลอยที่เบา และทนการกัดกร่อน Ford 4AT Trimotor กลายเป็นเครื่องบินโดยสารลำแรกซึ่งผู้โดยสารได้ 12 คน และถูกนำไปใช้โดย US. Army

เฮนรี ฟอร์ด อาจจะไม่ใช่นักประดิษฐ์ที่เก่งที่สุดในโลก แต่ถ้าหากจะพูดถึงธุรกิจยนตรกรรมแล้วเขาไม่ใช่นักประดิษฐ์ใครเลยแม้แต่นักคนเดียว โดยเขาได้ก่อตั้ง **"บริษัท ฟอร์ด มอเตอร์"** ขึ้นในปี ค.ศ.1903 ในขณะที่รถยนต์ยังเป็นสิ่งที่คนทั่วไปมองว่าเป็นอะไรที่ไร้สาระไร้ใจไม่ได้และมีราคาสูงเกินไป แต่ด้วยความเฉลียวฉลาดราวกับอัจฉริยะของเขาจึงทำให้ความคิดเช่นนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วด้วยการผลิตรถที่มีรูปทรงดูดีขึ้น มีความแข็งแรง ทนทานขึ้น และมีราคาลดลงไปกว่าเดิม สิ่งทั้งหมดที่เขาทำลงไปนั้นทำให้วงการยนตรกรรมก้าวขึ้นมาเป็นอุตสาหกรรมและธุรกิจที่ใหญ่ที่สุด ในช่วงต้นของศตวรรษที่ 20 ผลประโยชน์ที่เขาได้รับนั้นมีมากกว่าพันล้านเหรียญเลยทีเดียว

เฮนรี ฟอร์ด คือใคร?

 เขาคือ เด็กชาวนาที่เติบโตในชนบททำงานเป็นช่างฝึกหัดตั้งแต่อายุ 16 ปี เมื่อเขาอายุได้ 32 ปี เขาคือผู้สร้างรถยนต์ต้นแบบของโลกออกจำหน่าย

 เขาคือ ผู้สร้างระบบสายพานการผลิตที่ยังคงอยู่จนทุกวันนี้ในอุตสาหกรรมใหญ่ๆ

 เขาคือ ผู้มุ่งเน้นการลดต้นทุนการผลิตโดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและประสิทธิภาพของพนักงานเขาเป็นผู้พัฒนาพลาสติกจากแก้วเหลืองมาใช้ในรถยนต์

 เขาเป็นผู้พัฒนาโลหะอลูมิเนียมอัลลอย (Aluminum Alloy) ที่นำมาสร้างเครื่องบินลำเดียวลำแรกให้รัฐบาลสหรัฐอเมริกาเพื่อใช้ในสงครามโลกครั้งที่ 2

 เขาคือ ผู้สร้างห่วงโซ่คุณค่า (Value-Chain) ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)

 เขาคือ อัจฉริยะของนักอุตสาหกรรมที่ไม่หยุดยั้งในการพัฒนาผลิตภัณฑ์, วัตถุดิบ, การบริหารองค์กร และการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

เขาคือ ผู้สร้างองค์กรและธุรกิจอย่างยั่งยืน

เห็นไหมล่ะคะว่าการที่จะเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีการต่อยอดทางความคิด กล้าคิด กล้าทำ กล้าที่จะเสี่ยงและกล้าเปลี่ยนแปลงในสิ่งต่างๆ เหมือนอย่างที่ได้ทำไว้ก็หวังว่าเรื่องที่ดีฉันได้นำมาฝากเพื่อนๆ ชาวอินโนเวชั่นนี้คงจะเป็นแนวทางให้เพื่อนๆ ได้มีแนวคิดต่างๆ ในการพัฒนาองค์กรของเราให้ก้าวหน้าและยั่งยืนในตลาดสากลกันต่อไปนะค่ะ สวัสดีค่ะ...

เฮนรี ฟอร์ด กับ ฟอร์ด โมเดล ที ในปี 1921

เนื่องจากเขาได้มองเห็นถึงความสำคัญของการค้าสากล (International Trade) ดังนั้นเขาจึงสร้างโรงงานผลิตรถยนต์ในเยอรมันและอังกฤษ และมีการแต่งตั้งตัวแทนจำหน่ายครอบคลุมทั้งเอเชีย ยุโรป ละตินอเมริกา และออสเตรเลีย จนกระทั่งในปี ค.ศ.1927 ก่อนที่จะเกิด

66 อภิธาน 99

วัฒนธรรม ความขัดแย้ง และความหวัง

■ ■ ■ บรรณาธิการ

จากบทความต่างๆ จากนักเขียนหลายๆ ท่านในเล่มนี้เพื่ออนๆ คงได้เรียนรู้และทราบเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) กันไปแล้ว ในบทความนี้ผู้เขียนจะขอกล่าวถึงอีกประชาคมหนึ่งที่เป็นเสาหลักเสาที่ 3 ของประชาคมอาเซียนนั่นก็คือ **ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ASEAN Socio-Cultural Community** เรียกย่อว่า **ASCC** ซึ่งเป็นอีกเสาหนึ่งที่น่าสนใจล่าสุดอาเซียนกำลังจัดทำแผนงานหรือ Blueprint ของ ASCC โดยมีเป้าหมายหลักที่จะทำให้เกิดประชาคมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และมีสังคมที่รับผิดชอบ เพื่อก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและก่อให้เกิดเอกภาพ โดยเสริมสร้างอัตลักษณ์ร่วมกัน และทำให้เกิดเป็นสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ซึ่งจะทำให้คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่และสวัสดิการของประชาชนดีขึ้นจากที่เคยเป็นอยู่

ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของอาเซียน

การรวมกลุ่มของอาเซียนนั้นมีความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมอยู่ไม่น้อยในอดีตวัฒนธรรมเป็นเรื่องของศาสนา ศิลปะ วิถีชีวิต จารีตประเพณี เป็นแหล่งกำเนิดของอารยธรรม ความเจริญงอกงาม เป็นสิ่งปกป้องถึงอัตลักษณ์

อีกทั้งยังเป็นรากเหง้าที่สำคัญของชุมชนและประเทศนั้นๆ แต่ปัจจุบันด้วยพัฒนาการของโลกและกระแสสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปโดยมีการเคลื่อนย้ายข้อมูลข่าวสารอย่างไม่มีขอบเขต วัฒนธรรมจึงกลายเป็นสิ่งที่อยู่ในทุกกิจกรรมของคนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นการเมืองหรือเศรษฐกิจ ทั้งนี้ วัฒนธรรมของชุมชนหนึ่งอาจส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมของอีกชุมชนซึ่งอยู่ในอีกมุมหนึ่งของโลกก็ได้ เมื่อพูดถึงความหลากหลายในสังคมอาเซียนต้องยอมรับความจริงอย่างหนึ่งก็คือความกลมเกลียว ความเป็นปึกแผ่นแน่นหนา อารยธรรมเป็นมนต์ขลังอย่างหนึ่งของสังคมอาเซียน ความเป็นบ้านพี่เมืองน้องของประเทศที่มีอาณาเขตบริเวณติดต่อกันก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ทางอารยธรรม จนบางครั้งความแตกต่างแทบที่จะหาไม่เจอ เช่น กรณีไทย-ลาวมีทั้งความเหมือนและความต่างอยู่ในตัวของมันเอง จึงจำเป็นที่จะต้องหลอมรวมความต่างนั้นให้กลายเป็น **“อัตลักษณ์ร่วมกัน (ASEAN Identity)”** โดยรวมแล้วกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มวัฒนธรรมหลักตามลักษณะที่ตั้งซึ่งสะท้อนวิถีชีวิตวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม ดังนี้

1. กลุ่มวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง (ไทย-ลาว-เขมร-พม่า-เวียดนาม)

ลุ่มแม่น้ำโขงเป็นพื้นที่อยู่อาศัยของหลายชุมชนที่มีอาณาเขตติดต่อกันหลายประเทศนับเป็นแหล่งอารยธรรมที่สำคัญซึ่งมีประเพณีดนตรี วัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม ทั้งที่มีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ใกล้เคียงกัน รวมทั้งมีการไปมาหาสู่ มีการค้าขาย และกิจกรรมอื่นๆ ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องส่งผลให้วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ มีทั้งที่แสดงออกถึงลักษณะเฉพาะของตนเอง ขณะที่มีความคล้ายคลึงในบางส่วนของ การดำเนินวิถีชีวิต ในที่นี้ขอหยิบยกตัวอย่างมรดกร่วมทางวัฒนธรรมในภูมิภาคที่เห็นได้ชัดเจนได้แก่ **ด้านภาษา** (ไทย-ลาว-เขมร) มีตัวอักษร และคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน โดยได้รับอิทธิพลมาจากภาษาสันสกฤต โดยคนไทย ลาว เขมร สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ อย่างไรก็ตามภาษาเขมรมีความแตกต่างจากภาษาเพื่อนบ้านเนื่องจากไม่มีเสียงวรรณยุกต์ **ด้านนาฏศิลป์-ดนตรี** การแสดงรำของ ไทย ลาว เขมร มีความคล้ายคลึงกัน รวมทั้งเครื่องดนตรีที่ได้รับอิทธิพลซึ่งกันและกัน แต่มีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับวัฒนธรรมประเพณีของประเทศนั้นๆ **ด้านประเพณีสงกรานต์** เป็นประเพณีปีใหม่ของประเทศไทย ลาว กัมพูชา พม่า ชนกลุ่มน้อยชาวไต แถบเวียดนามและมณฑลยูนนานของจีน ศรีลังกา และทางตะวันออกของประเทศอินเดีย และเป็นประเพณีเก่าแก่ซึ่งสืบทอดมาแต่โบราณคู่มา กับประเพณีตรุษจึงมีการเรียกรวมกันว่า ประเพณีตรุษสงกรานต์ หมายถึง ประเพณีส่งท้ายปีเก่าและต้อนรับปีใหม่ และ **ด้านการแสดง**

รามเกียรติ์ เป็นมรดกร่วมทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นของอาเซียน ต้นเค้าของเรื่องรามเกียรติ์น่าจะมาจากเรื่อง รามายณะ ของอินเดีย เมื่อมีการแพร่หลายไปทั่วภูมิภาคจึงได้ปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของประเทศนั้นจนกลายเป็นวรรณคดีประจำชาติไป

2. กลุ่มวัฒนธรรม มาเลเซีย-อินโดนีเซีย-บรูไน-สิงคโปร์

เป็นกลุ่มประเทศที่ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม แต่ก็มีประชาชนส่วนหนึ่งนับถือศาสนาพุทธ คริสต์ และฮินดู ด้วยสัดส่วนที่แตกต่างกันไป ดังนั้น วัฒนธรรมประเพณี ศิลปะ การแสดง จึงมีความคล้ายคลึงกัน ในขณะที่สิงคโปร์เป็นสังคมผสมผสานระหว่าง จีน-มาเลย์-อินเดีย ดังนั้นจึงมีความหลากหลายของวัฒนธรรม ตัวอย่างของมรดกวัฒนธรรมร่วมในกลุ่มนี้ ได้แก่ **การใช้ภาษามาเลย์** (หรือ มลายู) ในชุมชนภาคใต้ของไทย และภาษามาเลย์ยังสามารถสื่อสาร เข้าใจได้กับภาษาอินโดนีเซีย มาตรฐานอย่างเป็นทางการของภาษามลายูนั้นมีการตกลงร่วมกันระหว่าง อินโดนีเซีย มาเลเซีย และบรูไน ว่าใช้ **ภาษาชรีเยา (Bahasa Riau)** เป็นมาตรฐาน **การแต่งกาย** ชุมชนที่นับถือศาสนาอิสลามจะแต่งกายคล้ายคลึงกัน เช่น กลุ่มคนภาคใต้ตอนล่าง ประชาชนชาวมาเลเซีย อินโดนีเซีย

การแสดงหนังตะลุง หรือ Wayang ซึ่งหมายถึง ศิลปะการเชิดหนังหรือหุ่นเป็นสิ่งที่แสดงถึงวัฒนธรรมร่วมของประเทศในภูมิภาคอาเซียน เช่น ไทย อินโดนีเซีย หนังตะลุงมีต้นกำเนิดมาจากเกาะชวา อินโดนีเซียแล้วแพร่หลายไปที่อื่นๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมทั้งประเทศไทย ขณะที่สิงคโปร์นั้นมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ อีกทั้งส่วนใหญ่ยังยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติดั้งเดิม ทำให้สิงคโปร์มีวัฒนธรรมที่หลากหลายทั้งด้านอาหาร การแต่งกาย ตลอดจนงานประเพณีหรือวิถีชีวิตประเพณีและความเชื่อในเรื่องเทพเจ้าที่แตกต่างกันไป

3. กลุ่มวัฒนธรรม ฟิลิปปินส์

ถึงแม้ว่าภูมิประเทศของอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์จะมีความคล้ายคลึงกันแต่วัฒนธรรมของฟิลิปปินส์เป็นการผสมผสานกันระหว่าง ตะวันตกและตะวันออกที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะวัฒนธรรมฟิลิปปินส์ที่ได้รับอิทธิพลจากสเปน ซึ่งเป็นเจ้าอาณานิคมมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ในขณะเดียวกันก็ได้ผสมวัฒนธรรมพื้นเมือง ตัวอย่างของมรดกวัฒนธรรมกลุ่มนี้ **ด้านภาษา** มีการใช้ภาษามากกว่า 170 ภาษา โดยส่วนมากเกือบทั้งหมดนั้นเป็นตระกูลภาษาย่อยมาลาโย-โปลิเนเซียน ตะวันตก ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่ใช้กันมากในประเทศฟิลิปปินส์ มีทั้งหมด 8 ภาษา ได้แก่ ภาษาสเปน ภาษาจีนฮกเกี้ยน ภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาซินด์ ภาษาปัญจาบ ภาษาเกาหลี และภาษาอาหรับ

ด้านการแสดง นาฏศิลป์ดนตรี สเปนเป็นชาติตะวันตกชาติหนึ่งที่ยึดครองดินแดนในเอเชียเป็นระยะเวลายาวนาน โดยเฉพาะประเทศฟิลิปปินส์ และสเปนพยายามสร้างฟิลิปปินส์ซึ่งมีชาวพื้นเมืองเดิมเป็นชาวเกาะที่นับถือศาสนาอิสลามให้เป็นตัวแทนของสเปนในภูมิภาคตะวันออก ด้วยเหตุนี้สเปนจึงนำเอาประเพณีวัฒนธรรมต่างๆ ตลอดจนศาสนาเข้ามาครอบคลุมนชาวพื้นเมือง

ศิลปะการแสดงตามแบบฉบับของสเปนจึงปรากฏขึ้นในดินแดนของประเทศฟิลิปปินส์ **ด้านการแต่งกาย** ชุดแต่งกายประจำชาติ ชายสวมเสื้อที่เรียกว่า บารอง หญิงแต่งชุดกระโปรงยาว สวมเสื้อแขนสั้น จับจีบแล้ววกตั้งขึ้นเหนือไหล่คล้ายปักผีเสื้อ เรียกว่าชุด บาลินดาวัก ซึ่งได้รับอิทธิพลจากตะวันตก ส่วน **ด้านประเพณี** ฟิลิปปินส์ได้รับอิทธิพลวัฒนธรรมจากสเปนและเม็กซิโกจะเห็นได้จากความเชื่อในศาสนาคาทอลิกงานประเพณีทางศาสนาในทุกปี ฟิลิปปินส์จะมีงานรื่นเริง เรียกว่า **Barrio Fiesta** เป็นการฉลองนักบุญของเมือง หมู่บ้าน และเขตการปกครองต่างๆ มีการประกอบพิธีทางศาสนา การเดินขบวนในเมืองฉลองนักบุญ การจุดพลุไฟ การประกวดความงาม และการเต้นรำ รวมทั้งมีการตีกลองด้วย

การเสริมสร้างอัตลักษณ์อาเซียน

การสร้างอัตลักษณ์อาเซียนเป็นพื้นฐานด้านผลประโยชน์ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยเป็นตัวตนร่วมกัน จารีต ค่านิยม และความเชื่อ รวมทั้งความปรารถนาในฐานะประชาคมอาเซียน อาเซียนจะส่งเสริมตระหนักและมีค่านิยมร่วมกันในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันท่ามกลางความแตกต่างในทุกระดับของสังคม

ในปัจจุบันก็คงปฏิเสธไม่ได้ว่าประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนเองก็ยังคงมีปัญหาคความขัดแย้งทางเชื้อชาติและศิลปวัฒนธรรมอยู่บ้าง ในที่นี้ขอยกตัวอย่างอินโดนีเซียกับมาเลเซียที่กำลังเปิดสงครามแย่งชิงอัตลักษณ์วัฒนธรรมกันเมื่อเร็วๆ นี้ ประเด็นความขัดแย้งก็คือทางการมาเลเซียได้ประกาศให้การตี “กลอง กอร์ดัง ซาบิลัน (Gordang Sambilan)” กลอง 9 ชั้นที่ใช้ตีในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ตามประเพณีท้องถิ่นของชาวเผ่าบาตัก (Batak) ในเขตแมนไดลิง (Mandailing) บนเกาะสุมาตราในประเทศอินโดนีเซียขึ้นบัญชีมรดกชาติของมาเลเซียทำให้อินโดนีเซียไม่พอใจ แม้แต่ไทยเองก็ยังมีปัญหาเหล่านี้อยู่บ้าง เช่น ไทยก็ยิ่งเถียงกับมาเลเซียอยู่เลยว่า “**ข้าวมันไก่และซูปกระดุกหมูปะกูดเตเป็นของใครกันแน่?**” หรือ “**ใครเป็นต้นตำหรับของก๊วยเซปัดตะกร้อ?**” หรือในกรณีเขาพระวิหาร เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มว่าพิธีกรรมหรือการเล่นทางวัฒนธรรมอื่นๆ อาจถูกแย่งไปเป็นของชาติอื่นก็ได้ และอาจจะก่อให้เกิดสงครามวัฒนธรรมได้ในอนาคต Mr.Sitok Srengene นักเขียนและนักอนุรักษ์ศิลปะชาวอินโดนีเซียกล่าวไว้ว่า “**ต้องทำความเข้าใจว่าไม่มีวัฒนธรรมใดที่อยู่ใต้โดยอิสระหรือเกิดมาโดยไม่มีที่มาเพราะทุกวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมอื่น ๆ อยู่เสมอเพื่อลดอุณหภูมิแห่งความขัดแย้งและขจัดปัญหาที่คาใจระหว่างกัน ควรใช้ทูตวัฒนธรรมและทูตทางการเมืองนั่งลงพูดคุยกัน ช่วยกันแก้ปัญหาอย่างระมัดระวังซึ่งจะเป็นทางออกที่ดีที่สุดก่อนที่ความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมและประเพณีอันงดงามที่สืบทอดมาแต่ครั้งบรรพบุรุษจะเป็นต้นเหตุทำให้เกิดสงครามทางวัฒนธรรมที่ต้องมีคนสังเวทชีวิตอย่างไม่มีความสุข**” ฉะนั้นการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนอย่างแท้จริงไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะอาเซียนยังมีปัญหาเรื่องสังคมและวัฒนธรรมอีกมาก

นี่ก็เหลืออีกไม่กี่ปีแล้วนะคะทุกคนเตรียมตัวพร้อมรุกและรับยุคของ “อาเซียน” แล้วหรือยัง? ถ้ายังก็รีบเลยนะ...โอกาสดีๆ มีให้เฉพาะคนที่แสวงหา..แม้จะเดินช้ากว่าใครเขา แต่ถ้าเริ่มเดินตั้งแต่วันนี้และเดินไปเรื่อยๆ เริงฝีเท้าบ้าง ผ่อนบ้าง ก็ทำให้เราก้าวทันคนข้างหน้าแล้วละ

อิน โน เวชั่น สัมพันธ

ปิดท้ายเล่มด้วยบอกเล่าเก้าสิบฉบับนี้ก็สรรหาเรื่องมาเล่า และข่าวคราวความเคลื่อนไหวของอินโนเวชั่นเรามาฝากกันเช่นเคยค่ะ ปีนี้เรามีกิจกรรมดีๆ และข่าวคราวมากมายเลยทีเดียวค่ะ

“ข่าวล่ำมาแรง...ผลิตภัณฑ์ในกลุ่ม Plastic Compound เปลี่ยนบริษัท ที่ดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่าย จาก PIN เป็น IPM”

บจ. แพน อินโนเวชั่น มีนโยบายแยกธุรกิจผลิตและจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ในกลุ่ม Plastic Compound ออกมาต่างหาก ทั้งนี้ เพื่อให้ เกิดความคล่องตัว และมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ กลุ่มบริษัท อินโนเวชั่น จึงได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทใหม่เพื่อดำเนินการธุรกิจดังกล่าว ในนาม **บริษัท อินโนเวชั่น โพลิมิกซ์ จำกัด** ชื่อย่อ **“IPM”** มีรายละเอียด ดังนี้

สำนักงานใหญ่
20 ซ.รามคำแหง 30 (บ้านเรา) หัวหมาก บางกะปิ กทม.
สำนักงานสาขา
789/129 หมู่ 1 ต.หนองขาม อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี

จดทะเบียนเมื่อวันที่ 20 เม.ย. 2555 และบริษัทฯ จะเริ่มดำเนิน ธุรกิจด้านการขายและการผลิตในนาม บจ. อินโนเวชั่น โพลิมิกซ์ ตั้งแต่วันที่ 1 ส.ค. 2555 เป็นต้นไปค่ะ

“โครงการสร้างนักวิทยาศาสตร์ที่เป็นเลิศด้านเทคโนโลยีพอลิเมอร์”

โครงการนี้จัดขึ้นภายใต้สถาบัน Innovation Polymer Institute โดยให้ทุนการศึกษาในระดับปริญญาเอกซึ่งปีนี้เป็นปีแรก และได้มอบ ทุนเพื่อการศึกษาวิจัยให้แก่นักศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาเทคโนโลยีพอลิเมอร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี เป็นจำนวน 3 ทุน และให้เข้ามาทำการศึกษาวิจัยที่ศูนย์วิจัย เทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ของกลุ่มบริษัทอินโนเวชั่นเป็นเวลา 3-5 ปี และในขณะนี้นักศึกษาทั้ง 3 ท่านก็ได้เข้ามาทำงานวิจัยกับเราแล้วเริ่ม ตั้งแต่วันที่เดือนมิถุนายนเป็นต้นไปค่ะ

“บจ.พี ไอ อินดัสทรี เข้าร่วมโครงการธรรมชาติสิ่งแวดล้อม”

บจ.พี ไอ อินดัสทรี ได้เข้าร่วมโครงการธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ร่วมกับ สنج.อุตสาหกรรม จ.ระยอง โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ การสร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาอุตสาหกรรม อย่างยั่งยืน นับเป็นแนวทางในการขยายผลในการดำเนินการโครงการ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมของกลุ่มบริษัทอินโนเวชั่นต่อไปในอนาคตค่ะ

“Polymer Technology Summer Camp Project ครบรอบ 10 ปี”

โครงการ Summer Camp ปี 2555 ได้ปิดโครงการไปแล้วเมื่อ เดือน พ.ค. ที่ผ่านมา และนักศึกษารุ่นนี้ถือว่าเป็นรุ่นประวัติศาสตร์เลย ก็ว่าได้เพราะโครงการของเราในปีนี้มีอายุครบทศวรรษพอดีเลยล่ะค่ะ ยินดีด้วยนะค่ะ โครงการนี้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2546 โดยมุ่งเน้นการพัฒนา

การเรียนรู้เทคโนโลยีด้านยางและพลาสติก โดยให้น้องๆ ศึกษา ค้นคว้า ทดลองเชิงปฏิบัติการพร้อมไปกับการบูรณาการความรู้ในการจัดการ ธุรกิจและสร้างจิตสำนึกที่ดี ทั้งนี้เพื่อสร้างคนดีคนเก่งรองรับการเติบโต ของอุตสาหกรรมไทยในอนาคต อินโนเวชั่นของเราจะสืบสานและสร้าง สรรค์โครงการดีๆ เช่นนี้ตลอดไป พี่ๆ ชาวอินโนเวชั่นเตรียมตัวต้อนรับ น้องใหม่อีกครั้งในปีหน้านะจ๊ะ

“กิจกรรมจิตอาสาและช่วยเหลือสังคม”

ที่ผ่านมากลุ่มบริษัทอินโนเวชั่นเราได้พาทีมงานไป ร่วมกันพัฒนาโรงเรียน 2 แห่งด้วยกันที่จังหวัดระยอง แห่งแรกคือ “โรงเรียนบ้านหมอมูย” อ.ปลวกแดง ที่เราได้สร้างอาคาร โรงอาหารและปรับปรุงทัศนียภาพให้สวยงาม และได้ทำพิธีมอบอย่างเป็นทางการไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และแห่งที่สองคือที่ “โรงเรียนบ้านหินโค้ง” อ.บ้านค่าย เราได้ร่วมด้วยช่วยกันทำสีรั้วโรงเรียน-ฐานเสาธง ปรับภูมิทัศน์ บริเวณอาคารเรียนและสนามเด็กเล่นให้แก่น้องๆ จนเกลี้ยงเกล้า สะอาดตานามาโรงเรียนทุกวันเลยล่ะจ้ะ

อาสาพัฒนาโรงเรียนบ้านหินโค้ง

มอบอาคารโรงอาหารและอาสาพัฒนาโรงเรียนบ้านหมอมูย

นี่เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเด่นๆ ที่ผ่านมา โปรดติดตามข่าวสาร และกิจกรรมอินโนเวชั่นสัมพันธที่น่าสนใจตอนต่อไปฉบับหน้านะคะ ...สวัสดีค่ะ...

กองบรรณาธิการ
วารสารอินโนเวชั่นสัมพันธ

กลุ่มบริษัทอินโนเวชั่น เลขที่ 18 ซอยรามคำแหง 30 (บ้านเรา) แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
โทร. 02-3755197 (หมายเลขอัตโนมัติ) โทรสาร 02-7321778 Website: www.elastomer-polymer.com
e-mail: webmaster@elastomer-polymer.com